LUDAS MATYI

ÁRA: 24 Ft

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. NOVEMBER 4. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM

GYÖNGY KÁLMÁN RAJZA

Mai számunk írói:

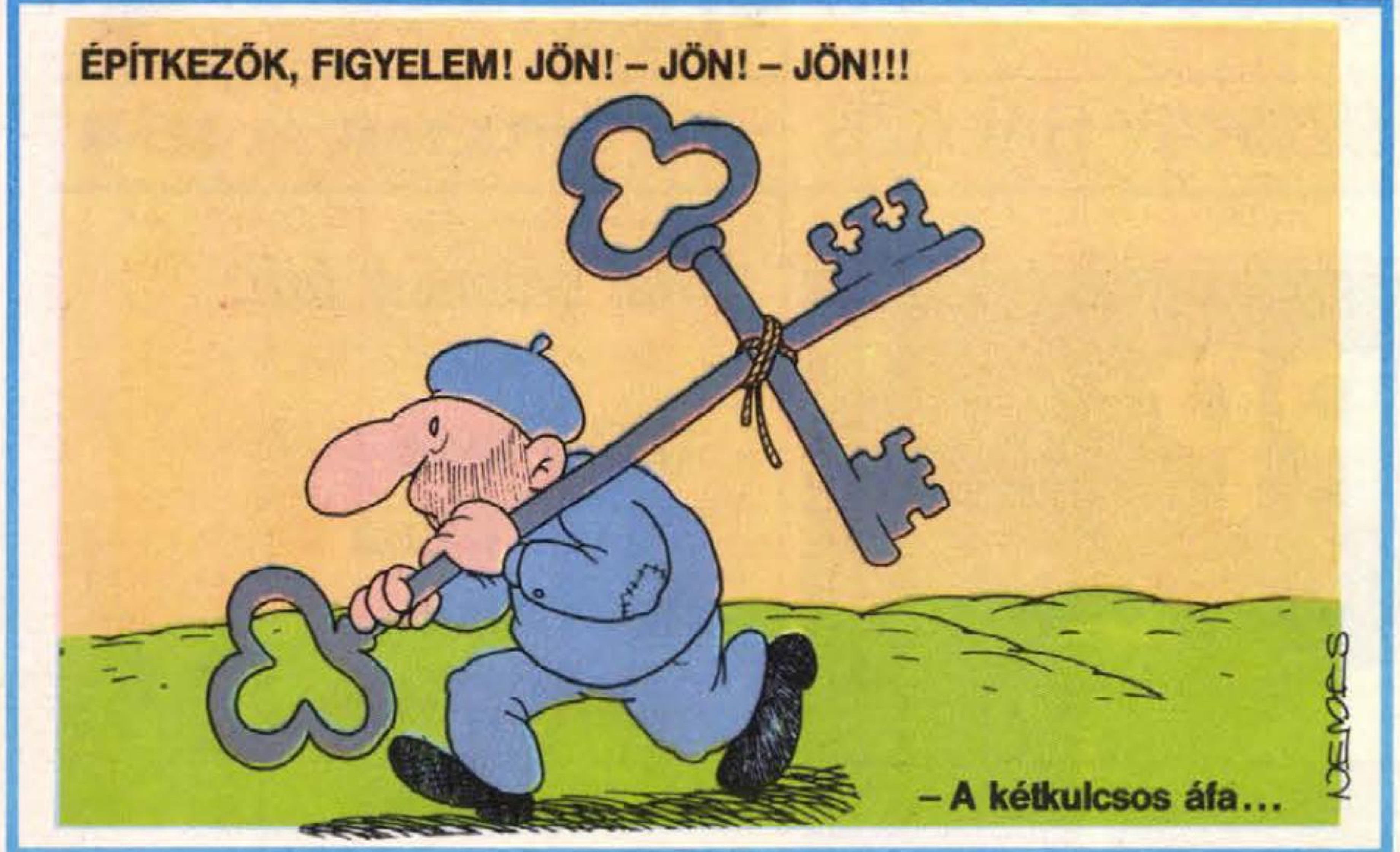
Alföldi Imre
Bodnár Gyula
Cser Gábor
Dalmáth Ferenc
Héger László
Kellér Dezső
Miklósi Ottó
Ősz Ferenc
S. Nagy István
Szentmihályi Szabó Péter
Walter Béla
Zsila Ákos

és rajzolói:

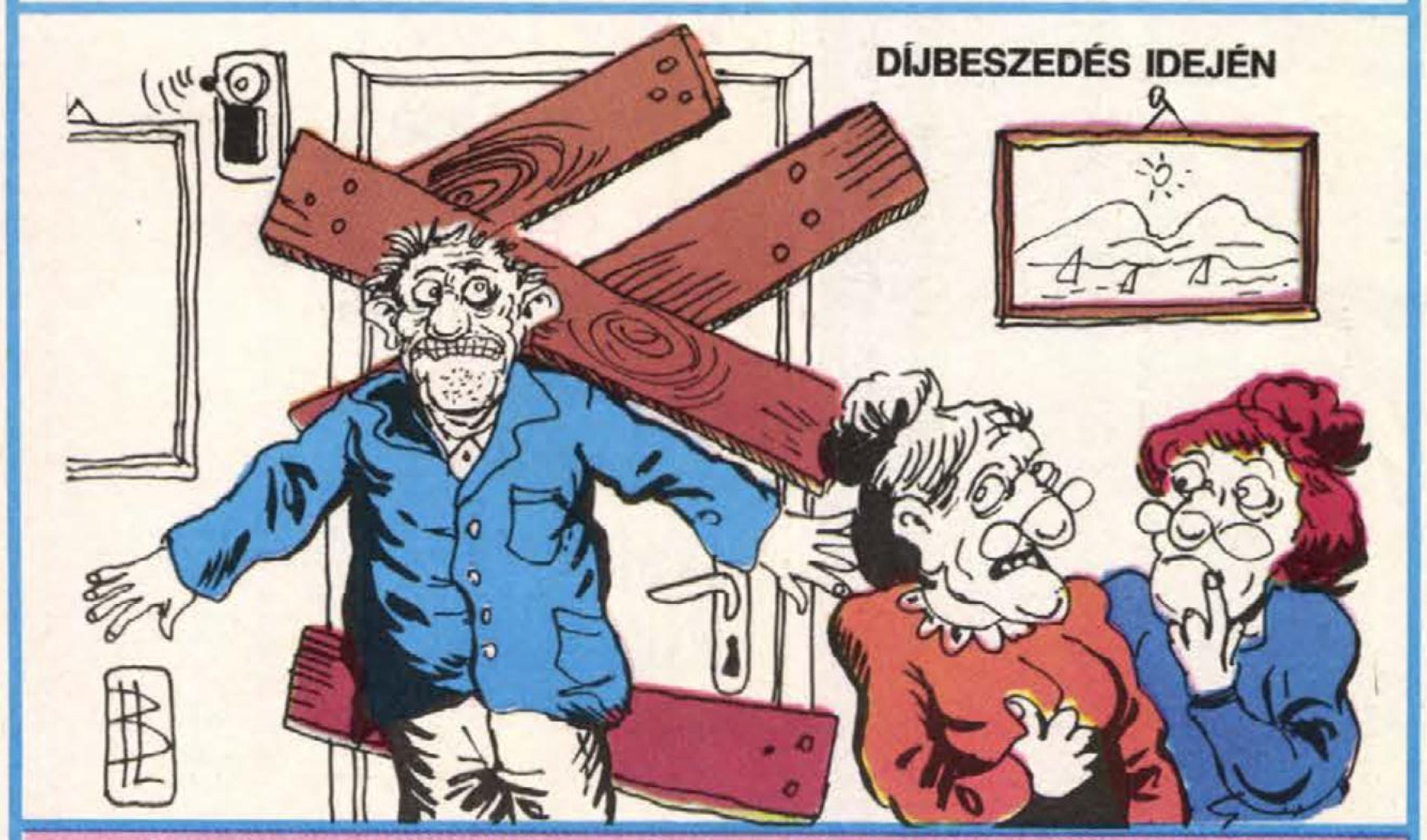
Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán
Tóth Antal

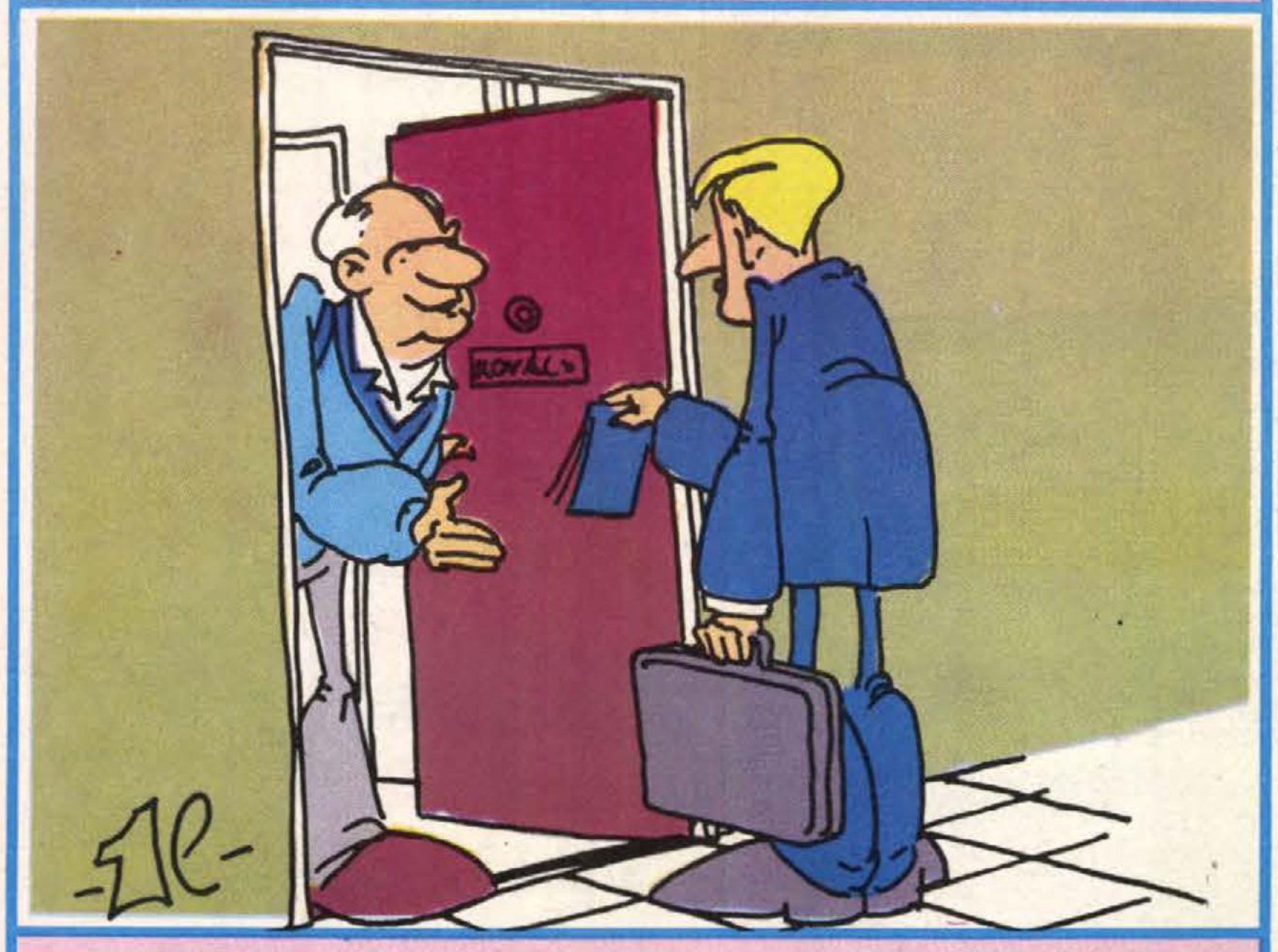
– Főúr, hagyjuk a számlát, ma takarékoskodom!

– A kétkulcsos áfa...

– Drágám, nekem úgy tűnik, a férjed nagyon érzékenyen reagál minden csengetésre!

– Lakbér, villanyszámla? Megőrült maga, jóember? A takarékossági világnapon?

DALMÁTH FERENC:

Lakásproblémák

Minap a tel-avivi autóbuszon összetalálkoztam régi kedves ismerősömmel, a bibliai Jónással. Őszinte örömmel üdvözöltem:

– Ezer éve nem láttam, Jónás úr! Mi van magával?

– Semmi különös. Élek, éldegélek...

– Még mindig a cethalban tetszik lakni?

– Igen. Sajnos, nincs más választásom, noha nem vagyok elragadtatva ettől a mostani lakásomtól.

– Miért, mi a baj?

– Több probléma is akad. Pro primo: mióta megöregedtem, egyre nehezebben viselem el a hullámzást és gyakran tengeribeteg vagyok. Pro szekundo: nagyon strapás takarítani egy ilyen óriási halat. S hogy az én nyugdíjamból nem futja bejárónőre, azt nem szükséges bővebben részleteznem.

– Miért nem cseréli el a lakását?

– Ma már senki se akar cethalban lakni! Az emberek rázzák a rongyot! Villát akarnak meg penthause-ot! Bezzeg az én időmben boldog volt, aki egy viseltes cethalban meghúzhatta magát! Főleg az a kifogás ellene, hogy túl nagy.

– Akkor miért nem választatja le? Több kis cethalból több pénzt tudna csinálni!

– Már érdeklődtem ezen a vonalon, de a dolog reménytelen. Van magának fogalma, hogy mit kérnek ma egy cethalleválasztásért?!

– Akkor adja el és kész! Az ilyesmivel nincs mit teketóriázni!

– Már ezt is megpróbáltam, feladtam egy hirdetést a lapokba az alábbi szöveggel:

„A territoriális vizeken kívül üzemelő, tengeri játékkaszinó céljaira is alkalmas, alig használt cethal, újszerű állapotban, igényesnek eladó."

– Na, és ráharaptak?

– Egy frászt! A kutya se jelentkezett. Úgy látszik, az emberekből kiveszett a vállalkozókedv! Tulajdonképpen eladhatnám kimérve, a halpiacon, de nem visz rá a lélek...

– Mondja csak, Jónás úr, mi ez a büdös az aktatáskájában?

– Vettem a cethalnak egy kis füstölt heringet. Legyen neki egy jó napja! Tudja, a nagy hal szereti a kis halat...

– Magyar hajó? Kifosztjuk! Húzzátok fel a kétkulcsosáfa-lobogót!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Van egy rovat, amely időről időre, az utóbbi években szinte rendszeresen jelentkezik minden lap hasábjain. E tekintetben nincs különbség hivatalos- és bulvárlap, egyházi és pletykalap, napi- és vicclap, a kormánytól független vagy az ellenzéktől függő újság között. Ez a rovat szinte szóról szóra ugyanazzal a szöveggel jelenik meg, valahogy így: „Szomorúan tudatjuk kedves olvasóinkkal, hogy a nehéz gazdasági helyzet és az infláció a mi házunk táját sem kerüli el, ezért kénytelenek vagyunk lapunk árát emelni. Ennek ellensúlyozásául igyekszünk még jobb, színvonalasabb, szórakoztatóbb (nem kívánt törlendő) újságot adni a kedves olvasó kezébe."

Örömmel tudatjuk, hogy ez a szöveg csak idézetként jelenik meg a Ludas Matyi hasábjain. Nálunk ugyanis ilyesmire nem kerülhet sor. Mi áremelés nélkül is mindig igyekeztünk a tőlünk telhető legjobbat nyújtani az olvasónak.

A Ludas Matyi ára 1991 májusa óta változatlan. Az azóta eltelt másfél esztendőben sikerült javítanunk a papír minőségét, és – reményeink és hitünk szerint – a lap tartalmát is. Olyan írók jelentkeztek hasábjainkon, akik még soha, vagy már hosszú ideje nem publikáltak a Ludas Matyiban. Bizonyára nem kerülte el a kedves olvasónk figyelmét, hogy mostanában többé-kevésbé rendszeresen olvashatja lapunkban Szilágyi György, Körmendi János, Kibédi Ervin, Szentmihályi Szabó Péter, S. Nagy István írásait, a régi „nagy öregek" közül visszatért hozzánk Galambos Szilveszter, Alföldi Imre, Miklósi Ottó; egyre több, ma még kevéssé ismert név indul el nálunk a remélt ismertség felé. És mindez úgy, hogy a Ludas Matyi ára nem változott – mind a mai napig.

Most viszont döntő lépésre szántuk rá magunkat. Rossz gazdasági helyzet ide vagy oda, mi nem rohanunk az árral, nem vagyunk hajlandók lépést tartani az inflációval. Örömmel közöljük a kedves olvasóval:

a Ludas Matyi árát *gyakorlatilag leszállítjuk.*

Lapunk 19 forintos árának megállapítása óta 18 hónap telt el, ebből 1991-ben 8, 1992-ben 10 hónap. Tavaly havonta átlagosan 3, az idén 2 százalék volt az infláció, tehát a kérdéses időszakban 24+20, vagyis összesen 44 százalék. E – teljesen reális! – számítás szerint az 1991. május elsejei 19 forint ma 27 forint 36 fillért ér, vagyis a Ludas Matyi akkor megállapított ára a fillérek elhagyása után is 27 forint. Ebből az összegből jelentős, 11 százalékot meghaladó kedvezményt tudunk nyújtani olvasóinknak, vagyis lapunkat

3 forinttal olcsóbban, 19 forint helyett mindössze 24 forintért árusítjuk.

Reméljük, kedves olvasó, hogy ön új árunkat nem fogja túl alacsonynak tartani, és továbbra is híven kitart mellettünk. Hálából igyekszünk majd bebizonyítani: olcsó húsnak nem mindig híg a leve, és a csökkentett ár humorunkat nem fogja olyan olcsóvá tenni, mint amilyennek ebben az árváltozást magyarázgató írásban tapasztalhatta.

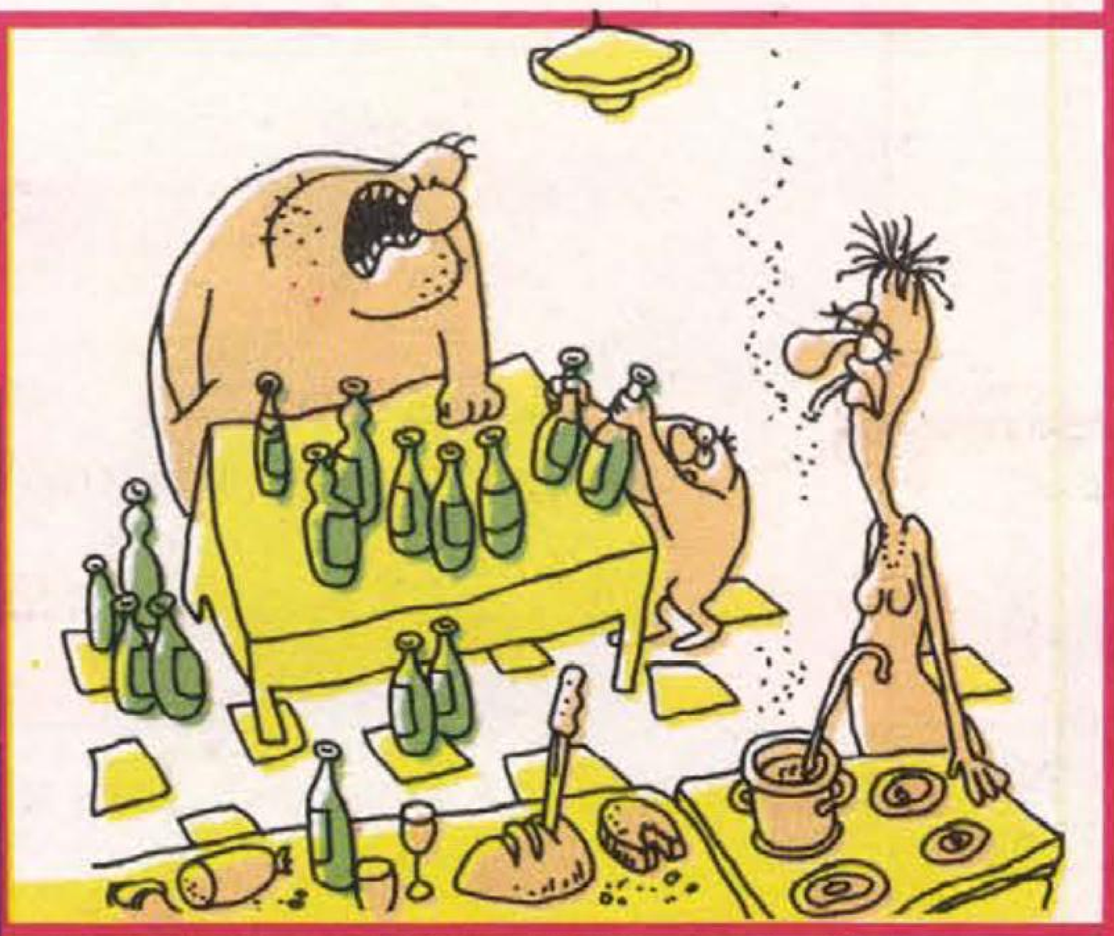
Bízunk abban, hogy hasonló „árcsökkentésre" jó ideig nem lesz ismét szükség. Sőt, ki tudja, talán idővel a forint annyira megerősödik, hogy még az is megtörténhet: egy-két év múlva fel kell emelni árunkat... mondjuk 20 forintra...

De ne legyünk ilyen mohók. Maradjunk csak minél tovább ennél a potom 24-nél...

Ugye egyetért, kedves – továbbra is – olvasónk?!

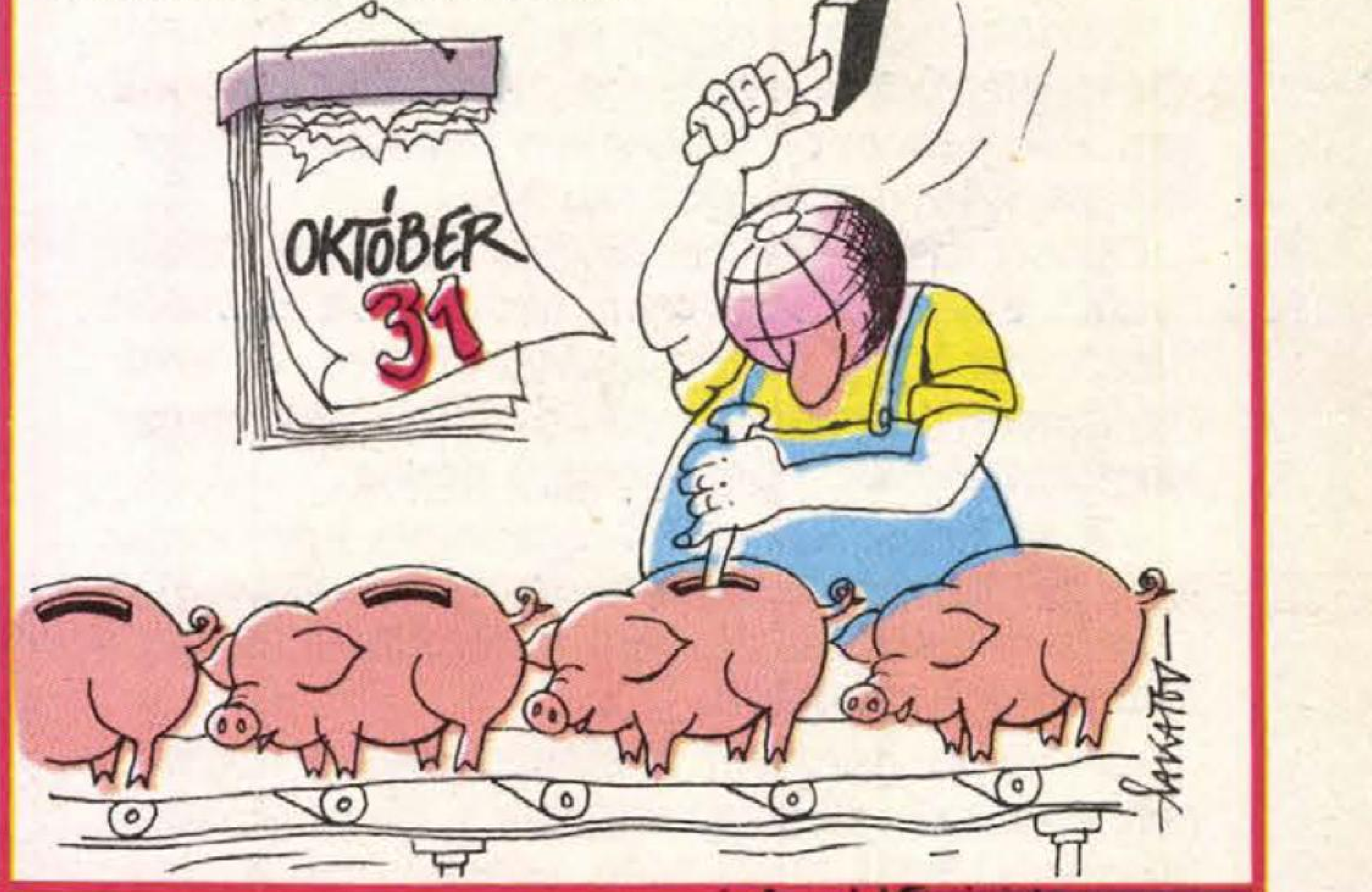
T·A·K·A·R·É·K·O·S O·L·D·A·L·U·N·K

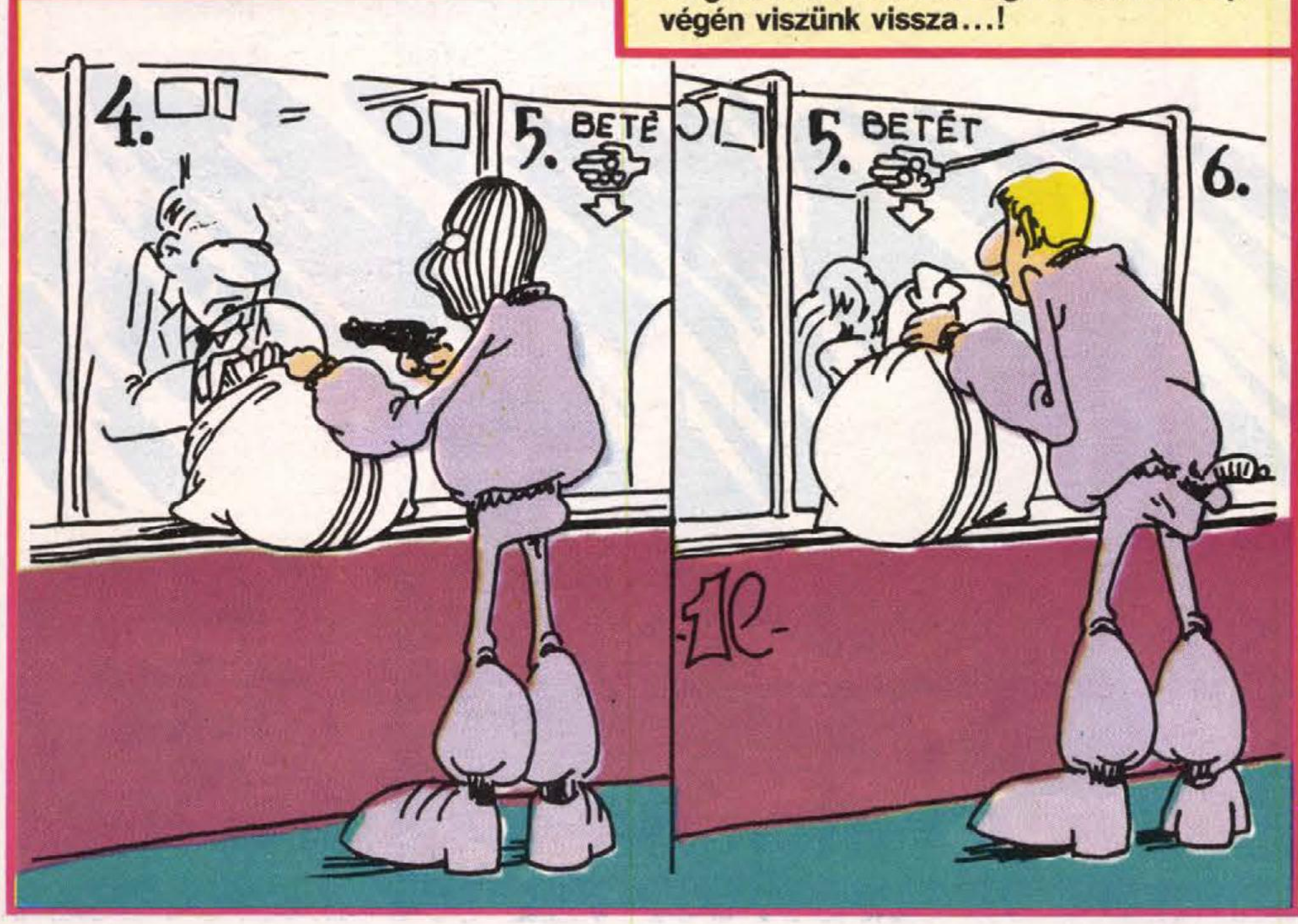

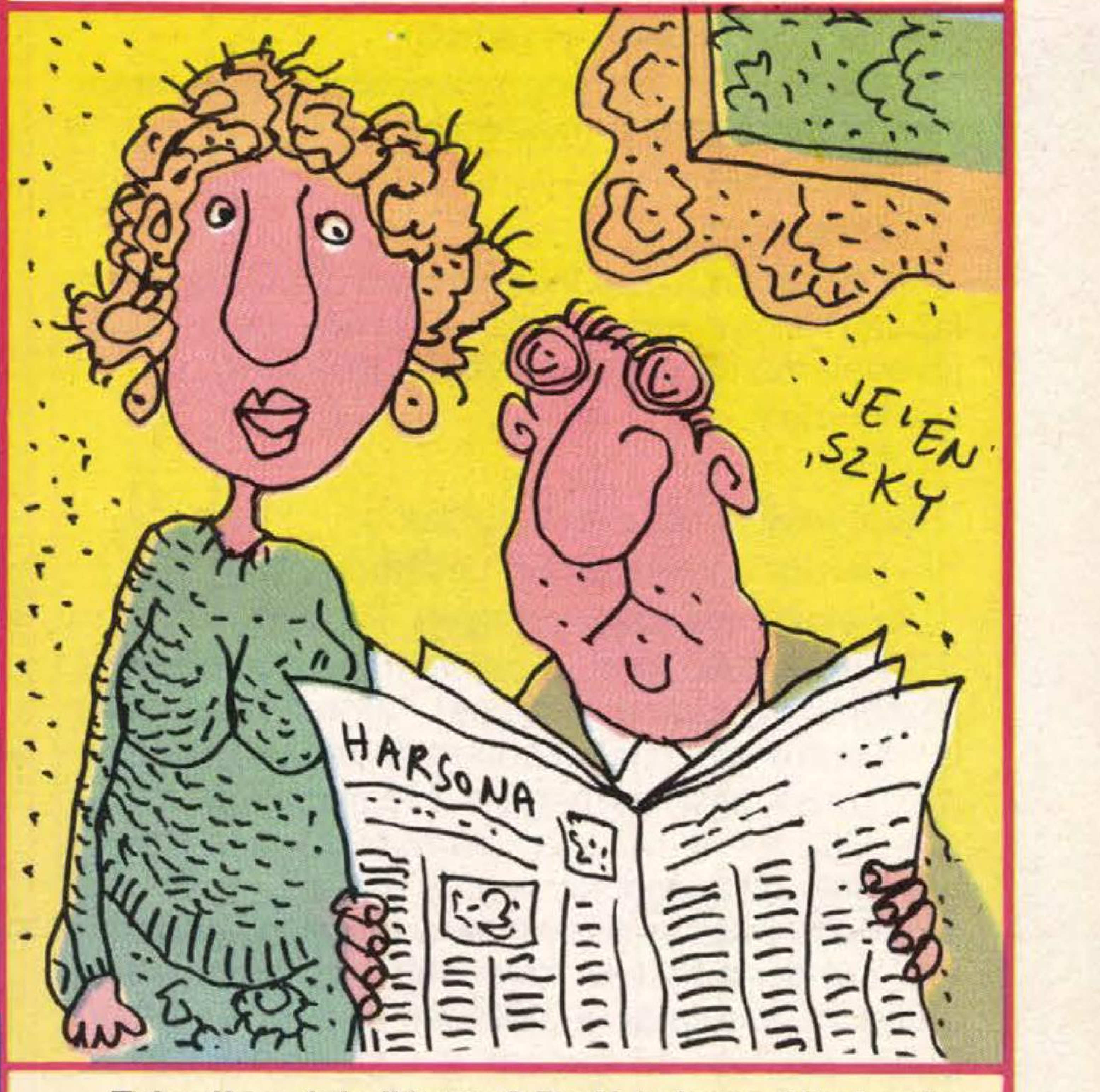

– Büdös kölök! Hát hiába tanítjuk neked, mi az a takarékoskodás?! Ezerszer megmondtam: sörösüveget csak a hónap végén viszünk vissza...!

TAKARÉKOSSÁGI VILÁGNAP

– Takarékossági világnap? De jó is lenne félretenni valamiből

SÉRTÉSVÉSZ

Nem a Békés megyei *sertés*vészről, hanem a közéletünkben elterjedt járványszerű, általános és országos *sértés*vészről van szó.

– Marhaságot beszél! – finomkodik velem egy közéleti atyafi, udvariasan. – Menjen ezzel a dumával a p... parlamentbe, a jó édes any... anyanyelvű sajtónkba, na tessék, már dadogok a méregtől!

A *sértés*vész jele, hogy javaslatokat teszünk, ki hová menjen. Meg mit csináljon kivel:

– A k... anyukáddal andalogjál itt, az úttesten, te lapostetű! – rivallnak rám egy teherautó üléséről. Tudom, hogy a *k*eresztmamámra gondolt, csak már ő is dadog, amint sértő humánumával kiüvölt a teherautó sofőrülésén trónolva, bömböltetve azt a hevimetált vagy mit.

– Uram! – válaszolom higgadtan. – A lámpa még zöld, és lefogadom, két infarktus után ön se tudna távfutást rendezni. – Vigyorog rám, amitől én is felkapom a viz(elet)et, mivel épp a rendelőintézeti laborba készültem. – És ha én, ön szerint, lapos vagyok, akkor ön egy túlhizlalt pestises sertés, egy gömbölyű zsírpacni, akit úgy kell bepasszírozni a volán mögé!

Röhögni kezd és énekel:

–„Volánka, volánka, imádlak én..." – Majd prózában: – Eltaposlak, hogy megóvjalak egy harmadik infarktustól. Jó?

És indít. Fölpattanok előle a járdára, fölsegítem a járókelőt, akit ledöntöttem a lábáról, mire ő is odairányít, országos *sértés*vésztől fertőzve, ahová már úgyse férnék vissza. Némán nyalogatom lelki sebeimet, érzékelem felpörgő tachikardiámat. Irány haza, még baj lesz!

Otthon aztán fotelbe omlás, nitromint. Nyugi, nyugi, baj lesz, ha már ennyitől is Betaloc. Kikapcsolom a gallért, bekapcsolom a tévét. Parlamenti közvetítés, ott is dúl a *sértés*vész. Nemcsak Békés, Pest is csupa pestis.

– A kormány hazudik! – aszongya egy borzas fejű, ifjú képviselő, csak tudnám, kit képvisel ő. – És a miniszterelnök nem határolta el magát a történelmi határoktól!

– A törvénytervezet általános iskolai felmérőnek is rossz! – dübörgi a másik. – És az előadója újfasiszta, régi náci! Még antiszemita is, meg ami nem jut hirtelen eszembe!

– Aki mondja, az meg bolsevista! Soros lantosista! Rabin-bérenc moszadista!

– Sátánista!

– Masiniszta!

– Olvasható a The Independent című független lapban! Hogy mennyiféle adó, áfa, béfa, céfa, jövedelemadó, útadó, súlyadó, anti-Gadó...

– Ki írta?

– Én!

Kiabálás a jobb- és baloldalon:

– Hordót a levélírónak! Levélhordót!

Az elnök megunja, csönget:

– Kapcsolják ki a megjelent képviselőtársak gombját! Létszámellenőrzés! Álljon fel, aki nincs itt! Kérem a tisztelt képviselőtársakat, ne hiányozzanak egymás helyett! Megállapítom, hogy a t. Ház és a hat párt *sértődésképes!* Bős... bőséges napirendünk lenne, de a *sértés*vész terjedése miatt a szlovákok a *dumát* is elterítették. Két percet adok, tizenhatig beszélhet. Félre. Mondom, félre a sértegetéssel! Éljen a kormány! Éljen, aki tud! Megadom a szót és magamat. Szavazzunk!

ALFÖLDI IMRE

DEMOKRÁCIA

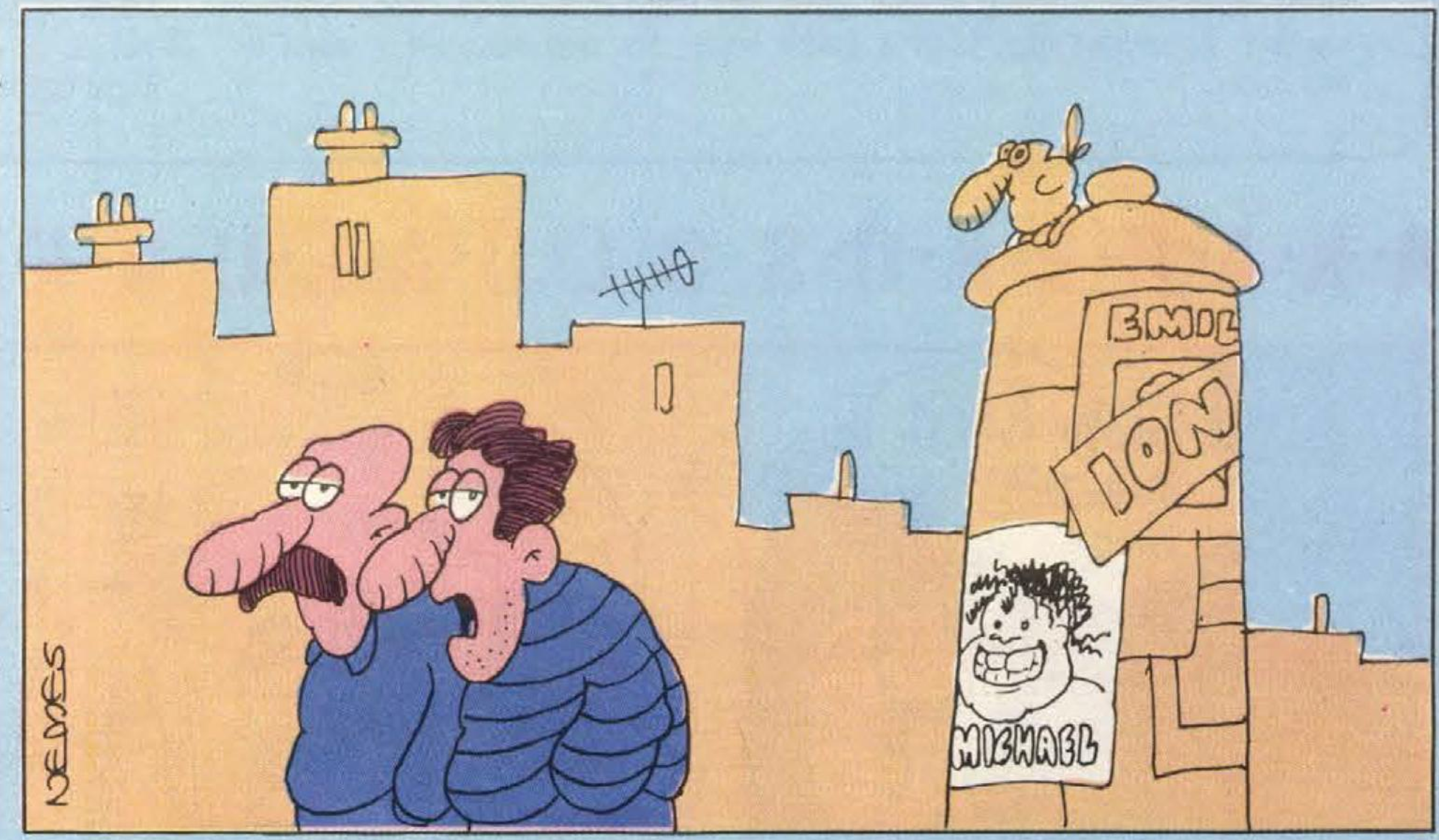
– Bocsánatot kérsz, vagy úgy jársz, mint a Chrudinák bácsi

ELLENZÉKI OFFENZÍVA

POLITIKA

ROMÁNIA

– Én a Michael Jacksonra szavaztam, arról legalább tudom, hogy kicsoda

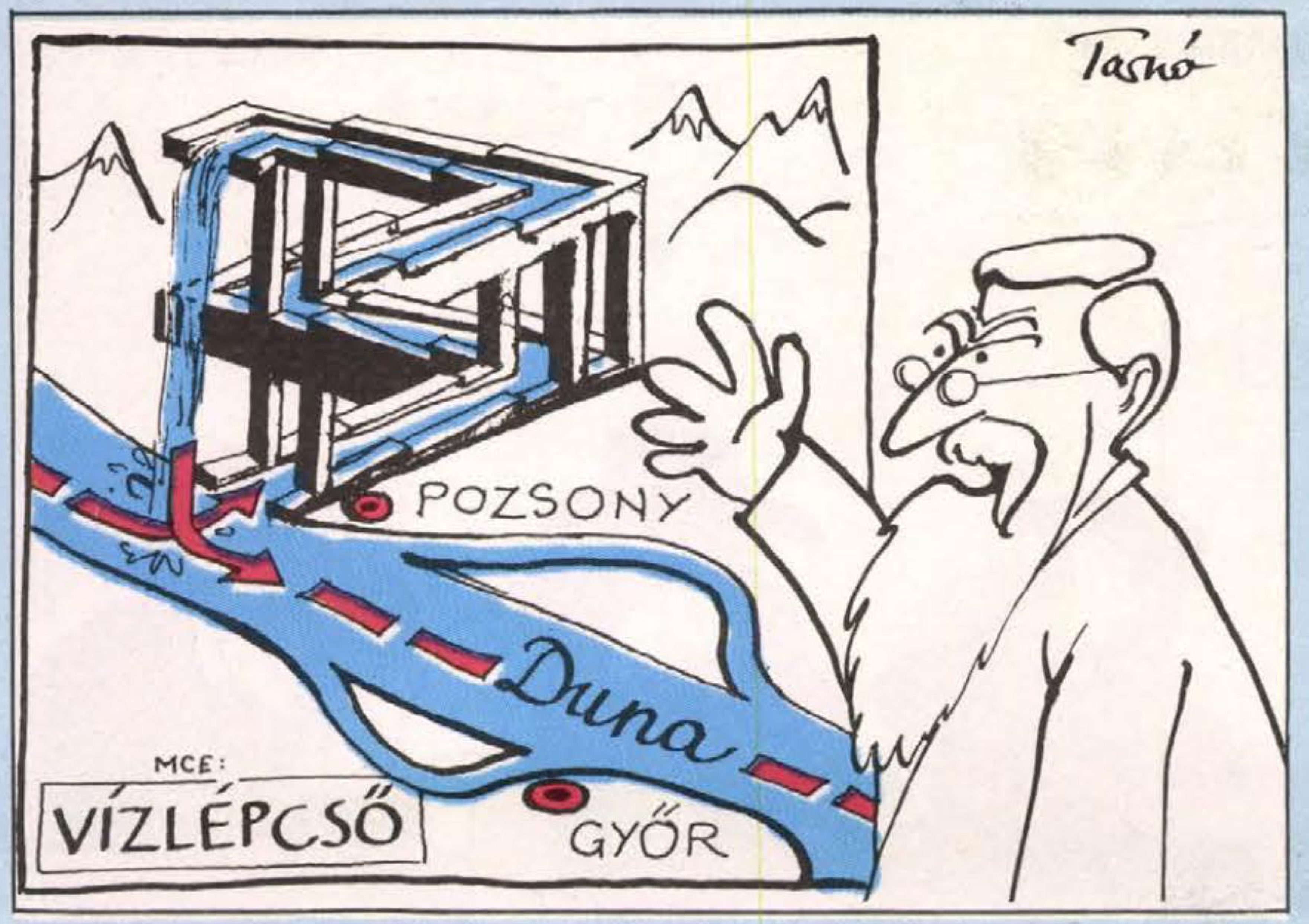
– Csak akkor engedünk ám ki, ha biztosan nem követtél el emberiség elleni büntettet

Mečiar:
A magyar lobby ellen nehéz úszni
(PLÁNE KISZÁRADT MEDERBEN...)

*

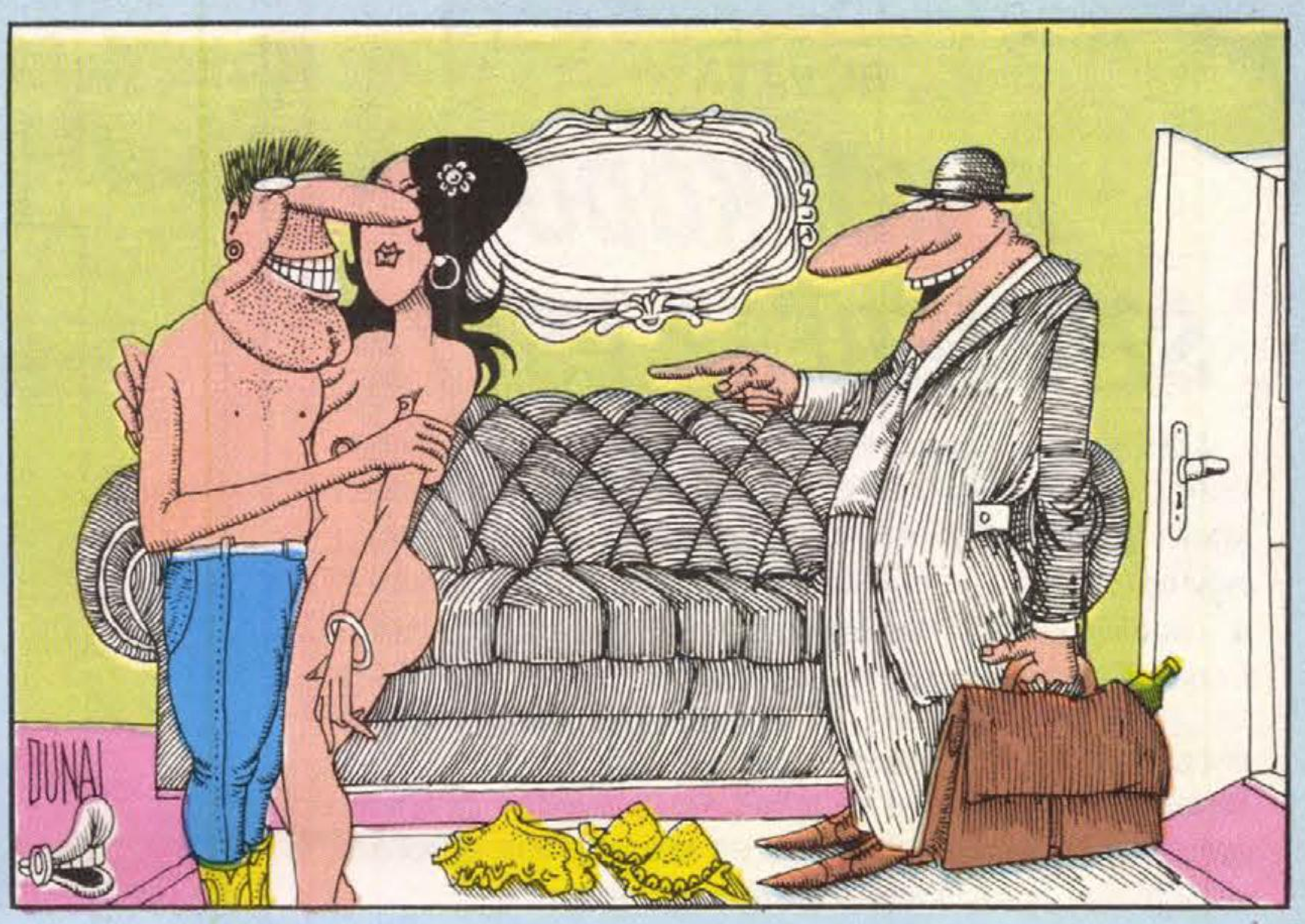
Egy újságárustól hallottuk:
NAGYMAROS A DRÁGA, NEM A LUDAS MATYI!

ESCHERMESTER

– Egyszerű, uraim, ugyanoda kell visszavezetni, ahonnan elterelték!

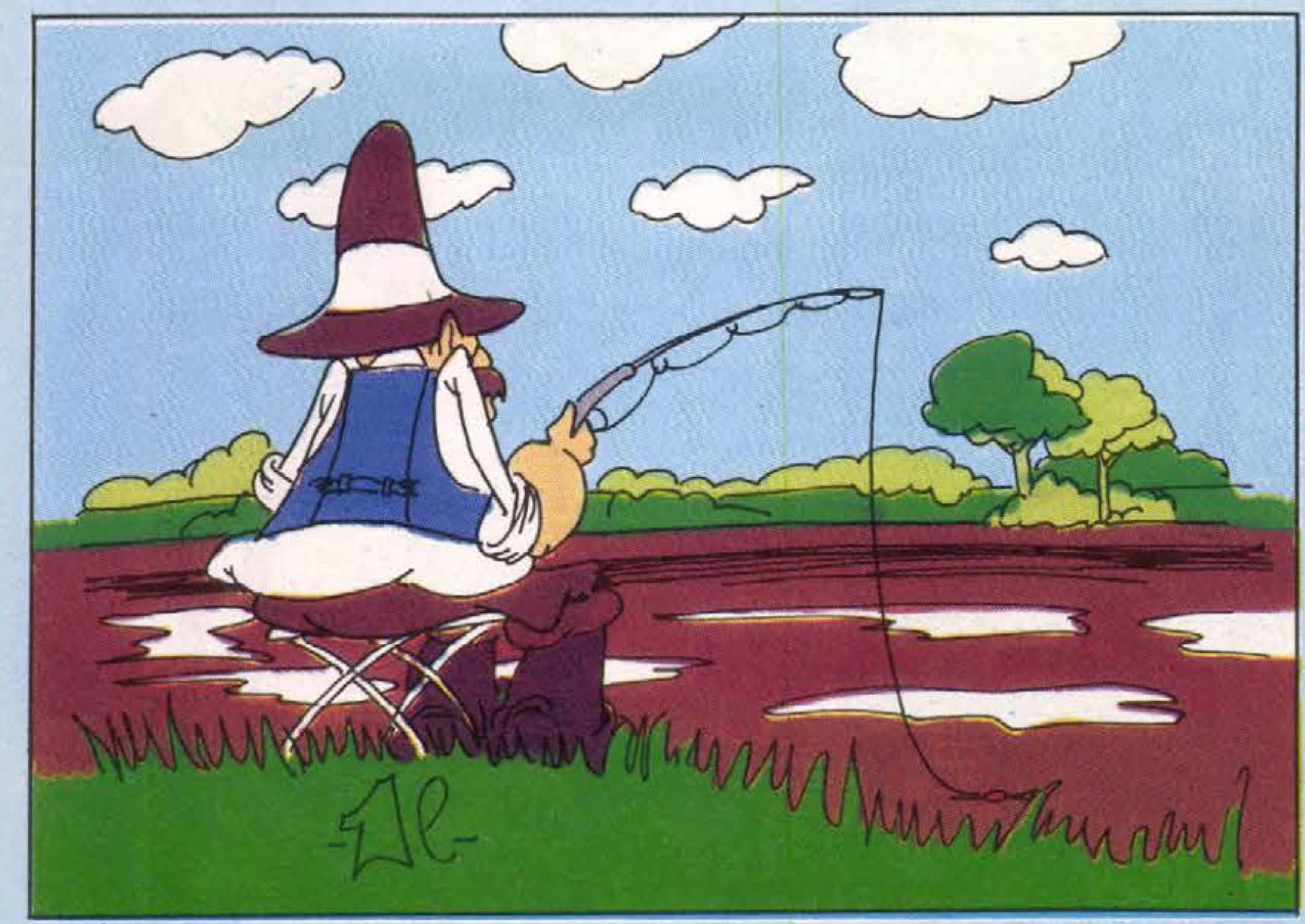
BOSSZÚ

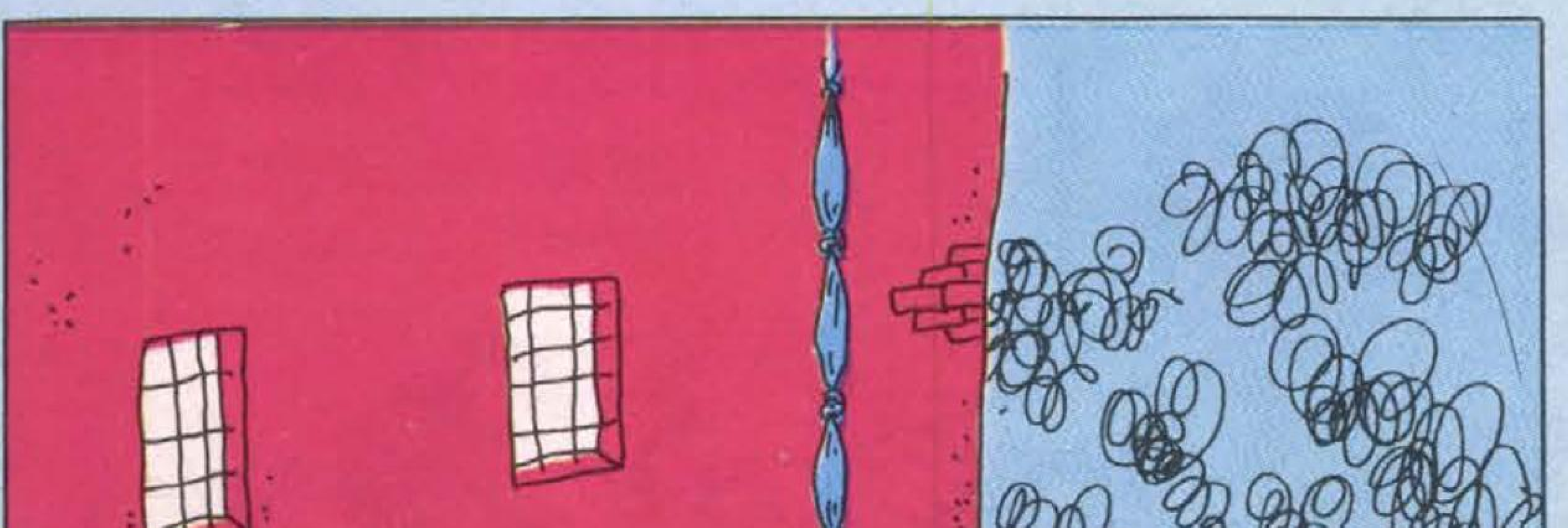
– Úgy döntöttem, hogy becseréllek kárpótlási jegyre!

POLITIKA

DUNA-RAJNA-MAJNA

– Akkor mostantul a Rajnát meg a Majnát is ellopják a szlovákok

– No jó, megszöktünk... És most jobb?

BODNÁR GYULA:

BŐSTÖRKÖDÉS

Bár már túl vagyunk az idein, és még odább a jövő évi pedagógusnap, engedtessék meg nekem egy néma kalapemelés néhai magyartanárom emléke előtt. Az ok egyszerű. Arra szoktatott bennünket, hogy kerülve a pongyolaságot, még a szólásokat is az adott helyzethez igazítsuk.

Mindezt azért tartottam szükségesnek elmondani, mivel hallván a napokban egy bőstörködő (más szóval: ingerkedő) kinyilatkoztatást, azt mondtam magamnak:

„– Látod, öreg, változnak a helyzetek, változnak az emberek!" Direkt mondtam az „idők" helyett „helyzeteket", hiszen mint fentebb említém, kerülendő a pongyolaság! A szóláson történt fazonigazításom oka az, hogy Keleti György úr – volt HM-szóvivő, s jelenleg az MSZP színeiben/színében parlamenti képviselő – azt nyilatkozta, hogy: „– Az erőműkonfliktus katonapolitikailag is veszélyes." Nem a csernobili erőműre gondolt, hanem a bősire.

Amikor még pártsemleges katonaként vitte a szót, ő maga volt számunkra a testet öltött megnyugtatás. Akkor egyébről sem beszélt, minthogy baráti hadseregekkel vagyunk körülvéve, nyitottak az égboltok, a tábornoki karok pedig együtt töltik a víkendet. (...ha már egyszer a kommunista szombatoknak befellegzett!)

Most meg ingerkedik velünk, méghozzá – adaptálva az igét – bőstörködik. Most derül ki, hogy veszélyes a bősi konfliktus. Méghozzá katonapolitikailag!

Változott a helyzet? Depolitizált hadfiból pártos honatyává előlépvén, már minden másként látszik? Most már csak azt kellene kilogikázni, hogy miben is állhat ez a konfliktusveszély?

A Duna elterelésében eddig is csak buldózerek vettek részt és nem az utászalakulatok. Nem mondom, egy-két gyalogsági „taposóaknát" csak-csak telepítettek – főleg bokrosabb terepszakaszokon –, de azok csak szaglottak és nem robbantak!

Kedves Keleti úr! Mečiar úr – akinek a világért sem akarok lenni fogadatlan prókátora – „csak" magyar nacionalizmusról szónokol. Egyébként minden szomszédunk, ahol tele a kútkáva, ugyanezt hangoztatja, takargatva vele a maga nacionalizmusát. A gondok majd akkor jönnek, ha egyszer azt mondja a Mečiar, hogy: „– Értesülésem szerint magyarországi titkos bázisokon tömegesen képzik ki a *kárókatonákat* egy gabčikovoi partraszállás céljából". No meg azt, hogy: „– SAS-behívókat kaptak a tartalékos *kanalasgémek*, hogy utászkiképzés után kimeregessék a vizet az üzemcsatornából, vissza a Dunába".

Ne haragudjon, a volt pártsemleges szóvivő úr, de nem félek attól, hogy újra lövöldöző monitorok jelennek meg a Dunán. (A felzaklató/bőstörködő fejtegetéseket sugárzó tv-monitoroktól jobban tartok!) Azonban mindezek ellenére is optimista vagyok, bár tudom: „Isten malmai lassan őrölnek". A vízimalmai talán még lassabban. És az sem biztos, hogy a szlovákok az elterelt Dunát a saját malmukra (...erőművükre) hajtják.

Mindenesetre, annak, aki politizál, jobban kellene ügyelnie arra, hogy inkább a *tényeket* tartsa szárazon, semmint a puskaport!

SZAT-ÍROK

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER ROVATA

A KÖPKÖDŐ SZÍVSEBÉSZ ESETE

Döbbenetes dolgokat lát, hall, tapasztal az ember ebben a „kizökkent időben". Igaz, minden emberben lakik egy ördög és egy angyal, állandó viaskodásban egymással, s a szép- és szakirodalom régóta ismeri a „kétlelkűséget", a kettős tudatot, elég, ha Robert Louis Stevenson híres regényére, a *Dr. Jekyll és Mr. Hyde*-ra gondolunk. Dr. Jekyll bőven akad Magyarországon is, a huszadik század úgy megtépázta e térség lakóinak testét és lelkét, hogy elkelne gyorssegélyként néhány ezer edzett és áldozatkész amerikai pszichiáter is az Üdvhadsereg kötelékében.

Egy magas posztot betöltő hölgyismerősöm panaszolta el az alábbi kis történetet, melyet szeretnék megosztani önökkel.

Ez a hölgy komoly munkája mellett egy társasház közös képviselője is, és ez utóbbi minőségében némi konfliktusa támadt az egyik lakóval valami tetőbeázás és padlásfeljárat miatt, ugyanis az illető nem engedte fel a munkásokat, hogy megjavítsák a tetőt. Eddig az ügy szokványos, ezerszám fordul elő ilyesmi, ott teszünk egymásnak keresztbe, ahol lehet, még abban sem igazán hiszek, hogy ilyesmire csak volt ávósok képesek, bár nagyon örvendetes lenne, ha csak e szerencsére lassan kipusztuló embercsoport fondorkodna aljasul öntudatos és méltóságteljes polgárokból álló szabad, demokratikus társadalmunkban. (De szépen tudok én fogalmazni, ugye?)

Nos, ennek a volt ávósnak van egy fia, aki komoly és elismert szívsebész. Van ebben valami lélekmelengető, ugyebár: a fiú mintegy begyógyítja az atya ütötte sebeket. Humanizmus, erkölcs, megbocsátás, mindenféle magasztos dolog jut eszünkbe, tényleg, emberek vagyunk, hagyjuk az igazságtételt a Jóistenre.

Nos, a hölgy elég gyakran találkozik a lépcsőházban ezzel a fiatal szívsebésszel, s ha ez a találkozás tanúk nélkül történik, akkor a doktor úr mindig *leköpi*.

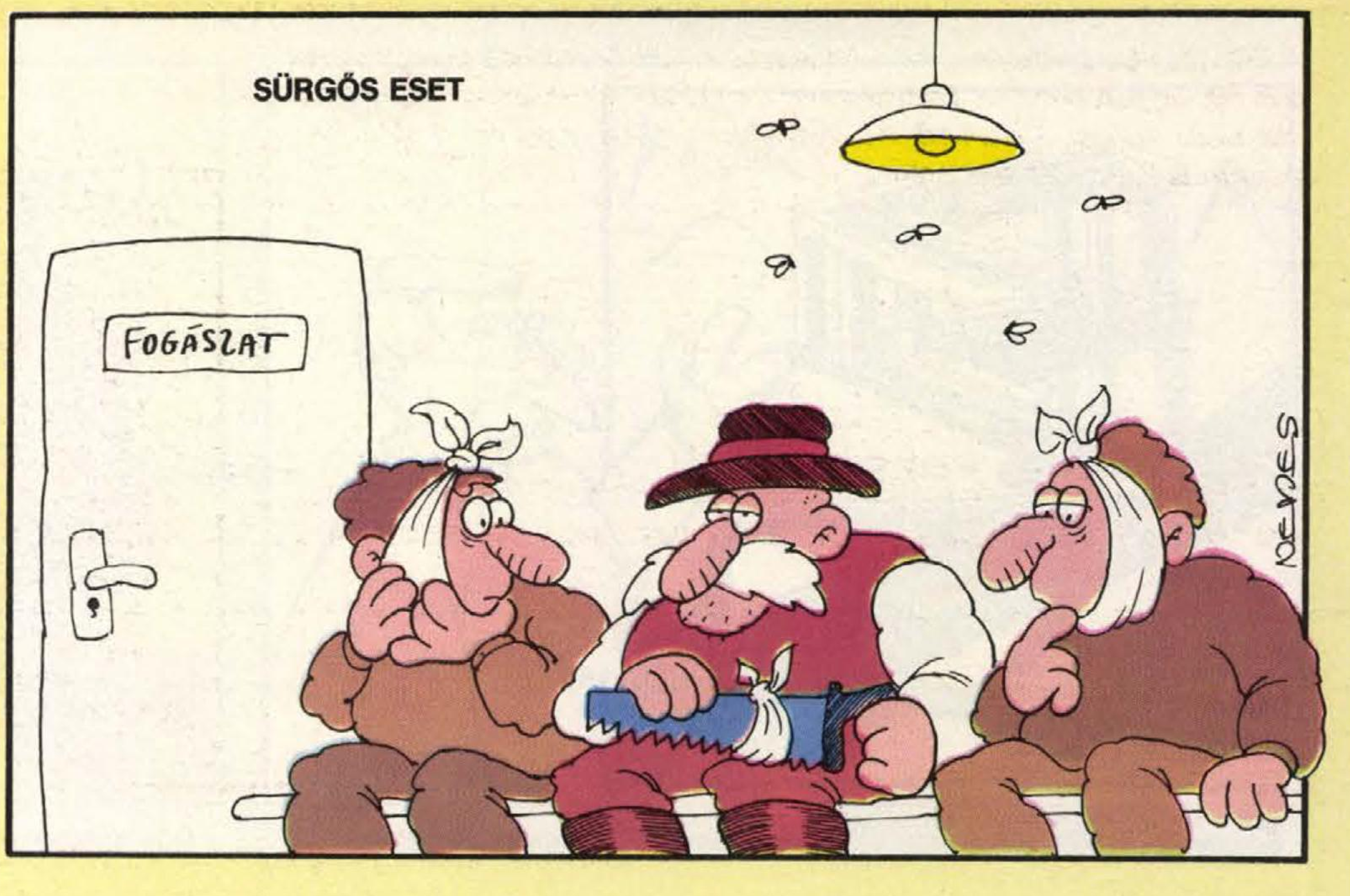
Háborúkkal, természeti katasztrófákkal, tömegszerencsétlenségekkel terhes korunkban szinte szóra sem érdemes sztori ez. A szívsebész nem öli meg, még csak bele sem rúg, pedig fiatalsága és erőfölénye miatt megtehetné. Nem. Ő csak köp, mintegy következetes véleményt nyilvánítva. Megpróbálom beleképzelni magam a helyzetbe. Van benne valami félelmetes, valami jelképes. A doktor úr sunyi és gyáva, mert nem hagy bizonyítékot, nyomot. A köpés megszárad, és – gondolom – a doktor úr nem beteg, vagyis váladéka csaknem higiénikus. Mondhatni, van ebben valami emberközeli személyesség. Nem akarok gusztustalan lenni, de hát ez majdnem *csók*. Mégis… azon túl, hogy együttérzek a panaszos hölggyel, akinek csupán azt tudtam tanácsolni, mondjon le a közös képviselőségről és talán költözzék is el, ez a vacak kis történet mélyen nyugtalanít. A névtelen levélírók, állatkínzók, hóhérok, gyújtogatók, vandálok lelkivilágát már elég alaposan feltárta a szép- és szakirodalom. No de mi a helyzet, az ilyen sehová sem sorolható aberrációkkal? Egyedi és megismételhetetlen kórisméje van a köpködő szívsebésznek? Nem tudom.

Már régóta vacakol a szívem, megpróbálok egészségesebben élni. Mit mondjak: inkább köpjön le engem is ez a szívsebész, csak ne adja az ég, hogy a keze közé kerüljek. Nem tudom, a műtőasztalról lehet-e sréen felfelé jó nagyot köpni.

Mielőtt megsértenék 99,99 százalék becsületes és áldozatos szívsebészt, kérem, bocsássák meg a példázatot. Én 1, azaz egy köpködő doktor úrról írtam, minden tanulság nélkül.

Dr. Jekyll lesben áll a lépcsőházban, és gyűjti a nyálát. Ennyi.

SÜRGŐS ESET

TAKARÉKOS MEGOLDÁS

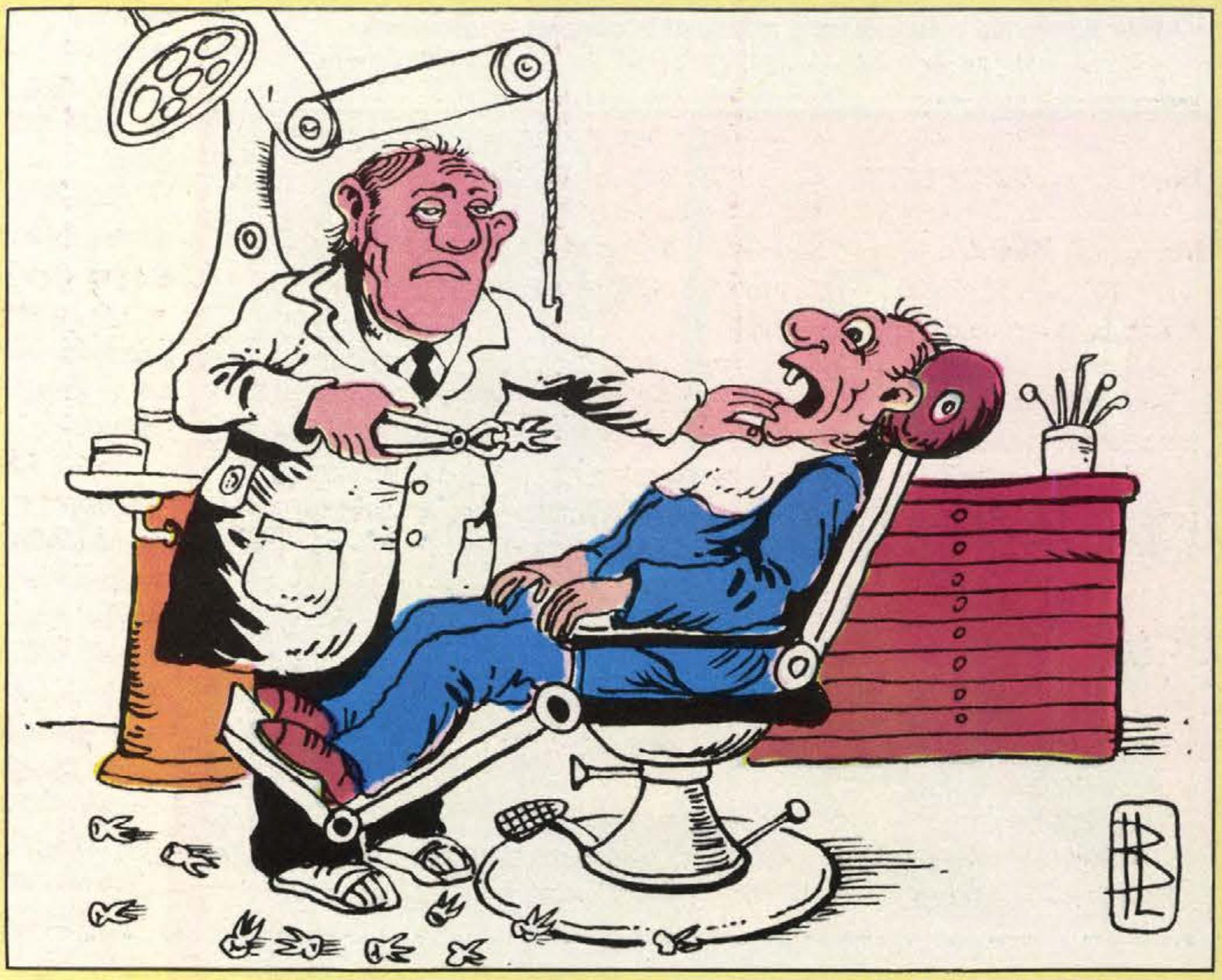

FOGÁSZATI HÓNAP

– Fiatalember, vegyen príma műfogsort

DILEMMA

– Szeret… nem szeret…

(Meglepően renyhe, és véglegesen kiküldött munkatársunk késett ugyan néhány évszázadot az alábbi interjúval, ám ennek ellenére mégis közreadjuk. Némi tanulság ugyanis saját korunkban is levonható belőle...)

A FELFEDEZŐ RÖGESZMÉI

A hajóskapitány külsejű egyén a fogadó sarkában ült, és időnként hirtelen mozdulatokat tett a jobb kezével, majd rögtön utána bosszúsan csóválta deres szakállú fejét.

– Valami baj van, uram?

– Ezek az átkozott legyek minden évben gyorsabbak – dörmögte az élemedett tengerész. – Egyre ritkábban tudom elkapni őket!

– És muszáj?...

– Nézze, nem szeretem abbahagyni, ha elkezdek valamit. Különben... bizonyára hallott már rólam egyet-mást. Kolumbusz Kristóf vagyok.

– A bátor hajós? A híres utazó? A nagy felfedező? Ilyen méltatlan környezetben?!

– Hja, barátom – mosolygott rezignáltan a legendás kapitány. – Ne feledje, ez már a XVI. század! Modern időket élünk, a dicsőség mulandó.

– Más baja nincs? – vágtam hátba biztatóan. – Mert ezen könnyen segíthetünk. Én ugyanis – mit ád az ég? – történetíró vagyok. Most szépen lejegyezzük a fontosabb dolgokat, és az egészet hátrahagyjuk az utókornak. Na?

Csak pislogott zavartan.

– Nézzük először is a gyermekkor virághímes éveit.

– Óh, gyermekkoromban még egészen fiatal voltam – kezdte a merengést Kolumbusz Kristóf. – Szinte alig-alig emlékszem valamire. Egyet azonban egészen biztosan tudok: elmondhatatlanul utáltam a vizet...

– Ezért aztán tengerész lett. Mi sem természetesebb.

– Tudja, eredetileg takács akartam lenni. Apám is az volt, meg aztán ez amolyan száraz szakma. Csakhogy a felvételi vizsgáról páros lábbal rúgtak ki, mert azt állítottam, hogy a Föld bizony gömbölyű.

– Akkor meg is érdemelte, hogy kirúgják. Méghogy gömbölyű!

– No látja, ezért lettem tengerész. Bosszúból. Hogy bebizonyítsam, hogy a Föld csakugyan gömbölyű!...

– Akkor nem is zavarom tovább. Inkább küldök egy orvost, jó?

– Hé! Várjon! Most jön a lényeg. Ha hiszi, ha nem, én nyugat felé hajózva eljutottam Indiába!

– Hm. És tudja ezt valamivel bizonyítani?

– Hát ugye... nos, ott élnek az indiánok.

– Ne röhögtessen, mester. Azokat az embereket maga nevezte el indiánoknak!

– Hát mi a fészkes fenének neveztem volna India lakóit? Talán amerikaiaknak? Jó vicc.

– Az ám, de kincseket sem hozott! Pedig, ha jól tudom, azért csónakázott annyit...

– Frászkarikát! – legyintett dühösen Kolumbusz Kristóf, és megint elhibázott egy legyet. – Mindössze bizonyítani akartam, hogy a Föld gömbölyű, és...

– Persze, persze. Természetesen. Csak nyugodjon meg. Inkább a sárkányokról meséljen! A különböző szörnyekről, amelyek a titokzatos óceánban nyüzsögnek.

– Ostobaság. Mindenféle méretű halakat láttunk, semmi egyebet. Szörnyek!... A képeskönyvben keresse őket, barátom!

– Úgy? És talán az sem igaz, hogy helyenként felforr a víz a Nap hevétől?

– Uram, azt kell hinnem, hogy ön az alkohol befolyása alatt áll. Hol hallotta ezeket a gyermekmondókákat? Méghogy felforr!

– Na, nézze, öregem – fordítottam komolyra a szót –, nekem elmondhatja, hogy esze ágában sem volt átkelni a Nagy Vízen. Tulajdonképpen hol üdült, amíg mi azt hittük, hogy az óceánt szeli rettenthetetlenül?

Mérgében olyan gyors lett, hogy ezúttal sikerült elkapnia egy legyet. Ettől egészen felvillanyozódott.

– Négyszer keltem át, te szárazföldi patkány! – nevetett jóindulatúan. – És úgy van, ahogy mondom, a Föld gömbölyű, a tengerben nincsenek szörnyek, és igenis, eljutottam nyugat felé Indiába. De a legrosszabb esetben is felfedeztem Amerikát. Nem elég ez?

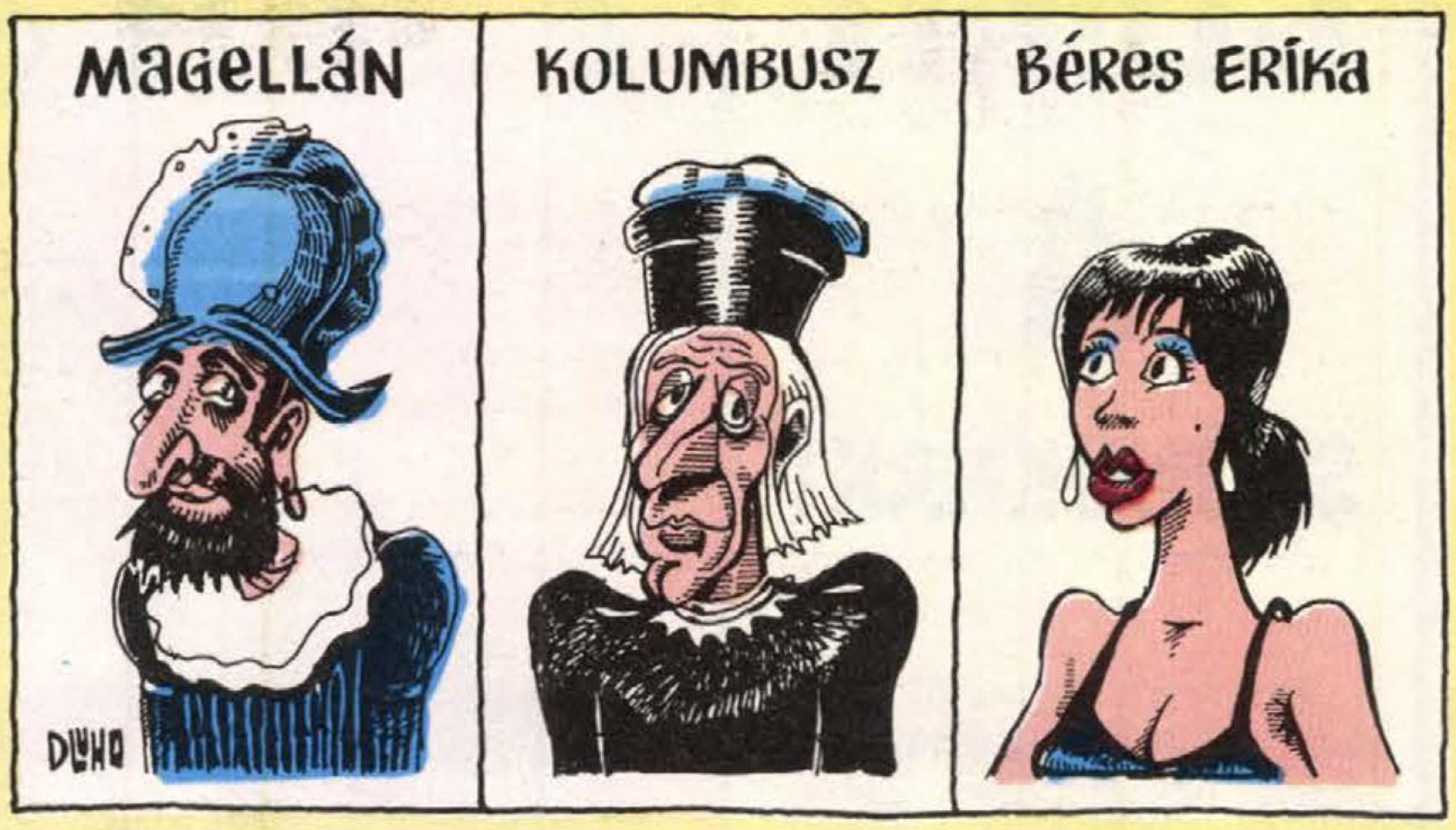
– De. Untig elég! – emelkedtem fel hűvösen.

...Az ajtóból még visszanéztem, és láttam, hogy elégedetten fogdossa tovább a legyeit. Vakon hitte saját képtelen meséit a szerencsétlen flótás!...

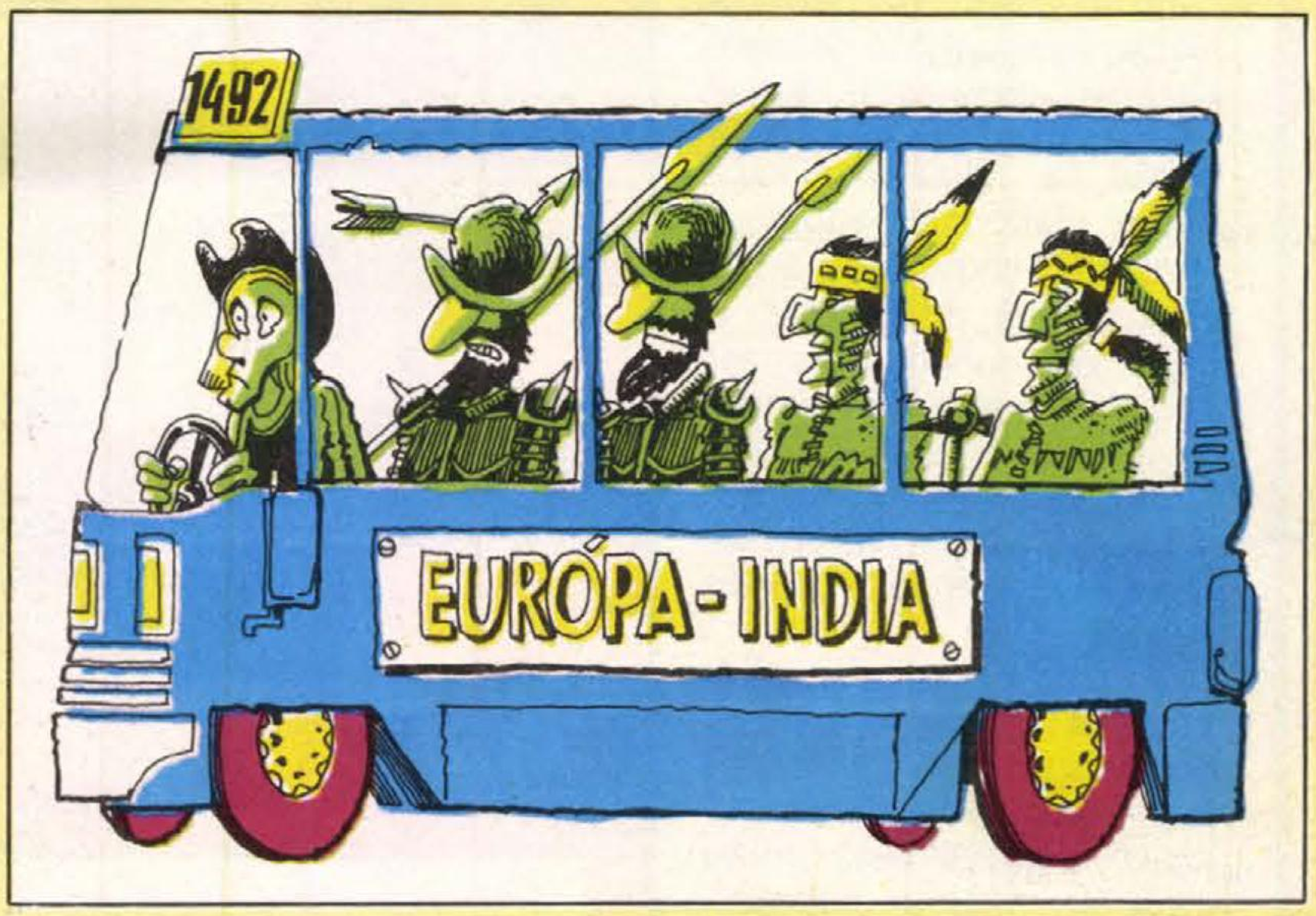
CSER GÁBOR

FELFEDEZTÜK KOLUMBUSZT

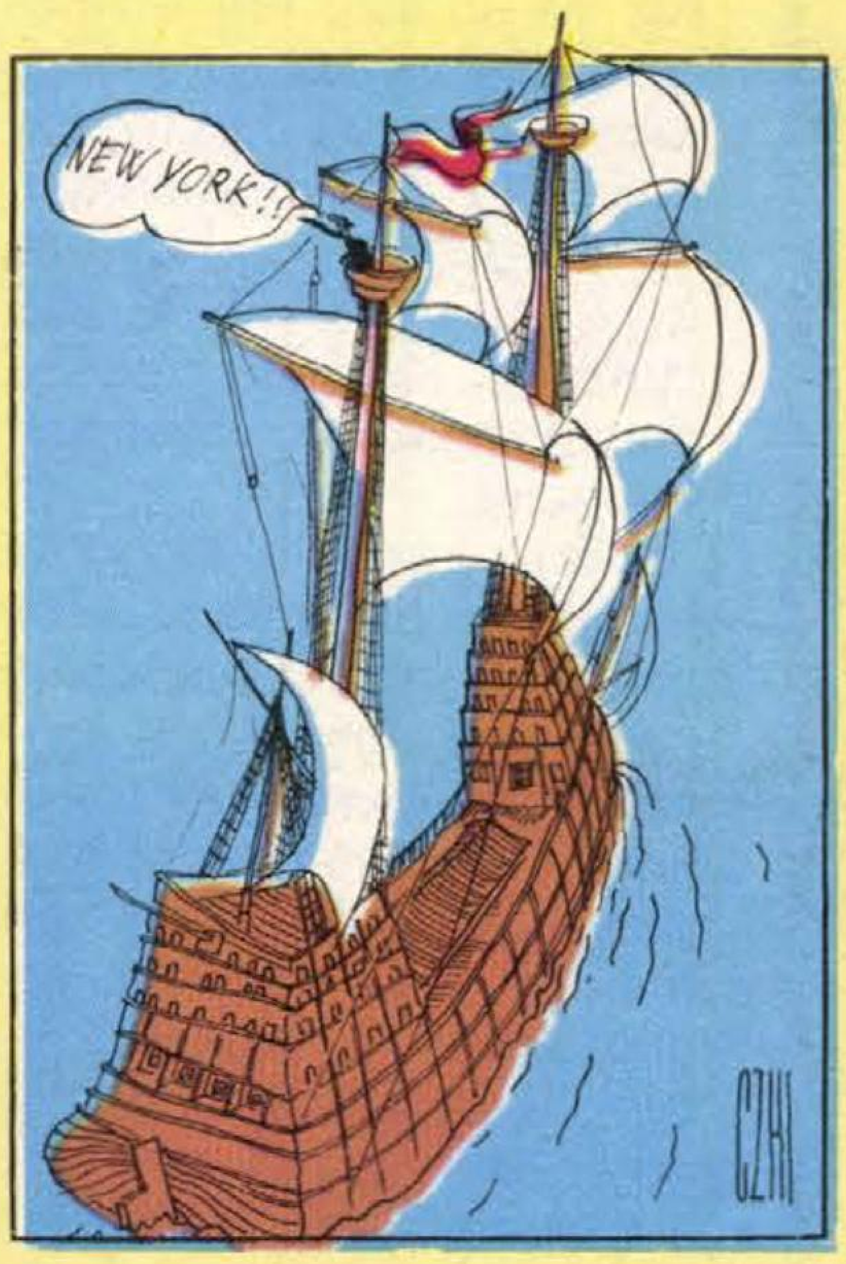
NAGY FELFEDEZŐK

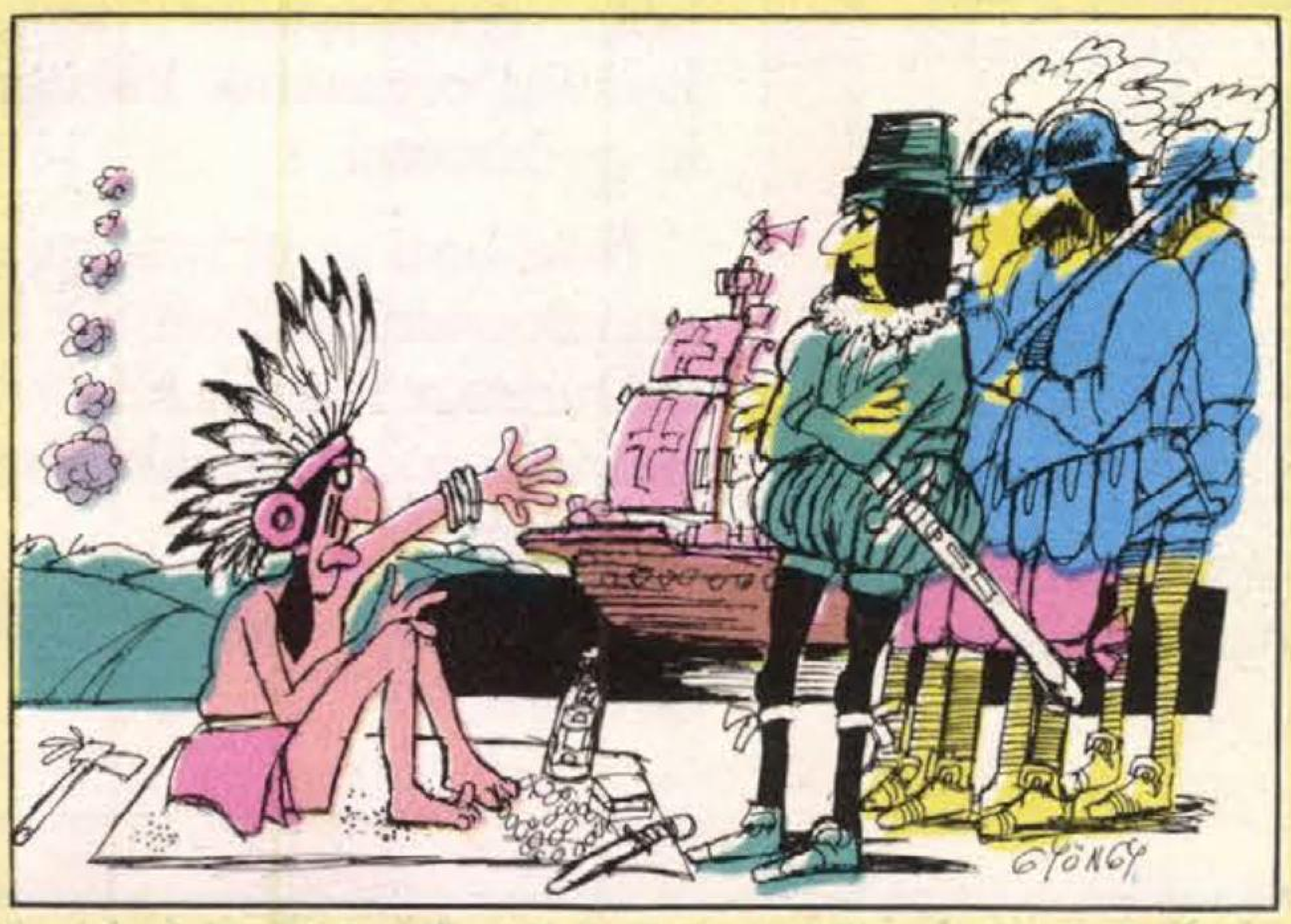

KOLUM-BUSZ

ÜNNEPRONTÓ

– Fenéket vagy első, itt volt két egyiptomi papiruszhajó, öt fókavadász, tíz zsidó kereskedő, vikingek és most ti

CUMIT A SZÓNOKNAK!

Nem az ujjamból szopom, olvasom az újságban, hogy Alsópiszkétől Zebegényfelsőig új divatőrület hódít mifelénk:

Itt a cumi! A zsinórra fűzött, nyakunkban fityegő, parányi gumicumi. Evvel fűznek be mostanság mindenkit. Cumidíszt visel keblén a lilabóbitás vamp, a nyakigláb kamaszfiú, a keménykötésű adóellenőr, a hóbortos kisnyugdíjas, továbbá a dundi Lejtmenetiné a félemelet kettőből, valamint a szomszédék Ferikéje is. Igaz, utóbbinak mentsége komoly: kedden lesz öthetes.

Nyugalmazott könnyűbúvárok és könnyűvérű laborasszisztensnők, lúdtalpas gázóraleolvasók és szárnyaló képzeletű ornitológusok, snájdig futballbírók és átutazó terménykereskedők nyakában mindmind ott fityeg.* A nyakamat rá, hogy hamarosan cuminagyhatalom leszünk, s az egy nyakra(-főre) jutó cumikat illetően messze megelőzzük a nyeszlett Nyugatot.

Bárha pártoktól függő és független parlamenti képviselőink keze ügyében is mindig ott színesedne egy-egy apró gumibigyó! (Ne feledjük: a cumi pártsemleges.) Óh, mennyivel, de mennyivel könnyebben *értelmezném* N. honatya kétperces, napirend előtti cuppogását!

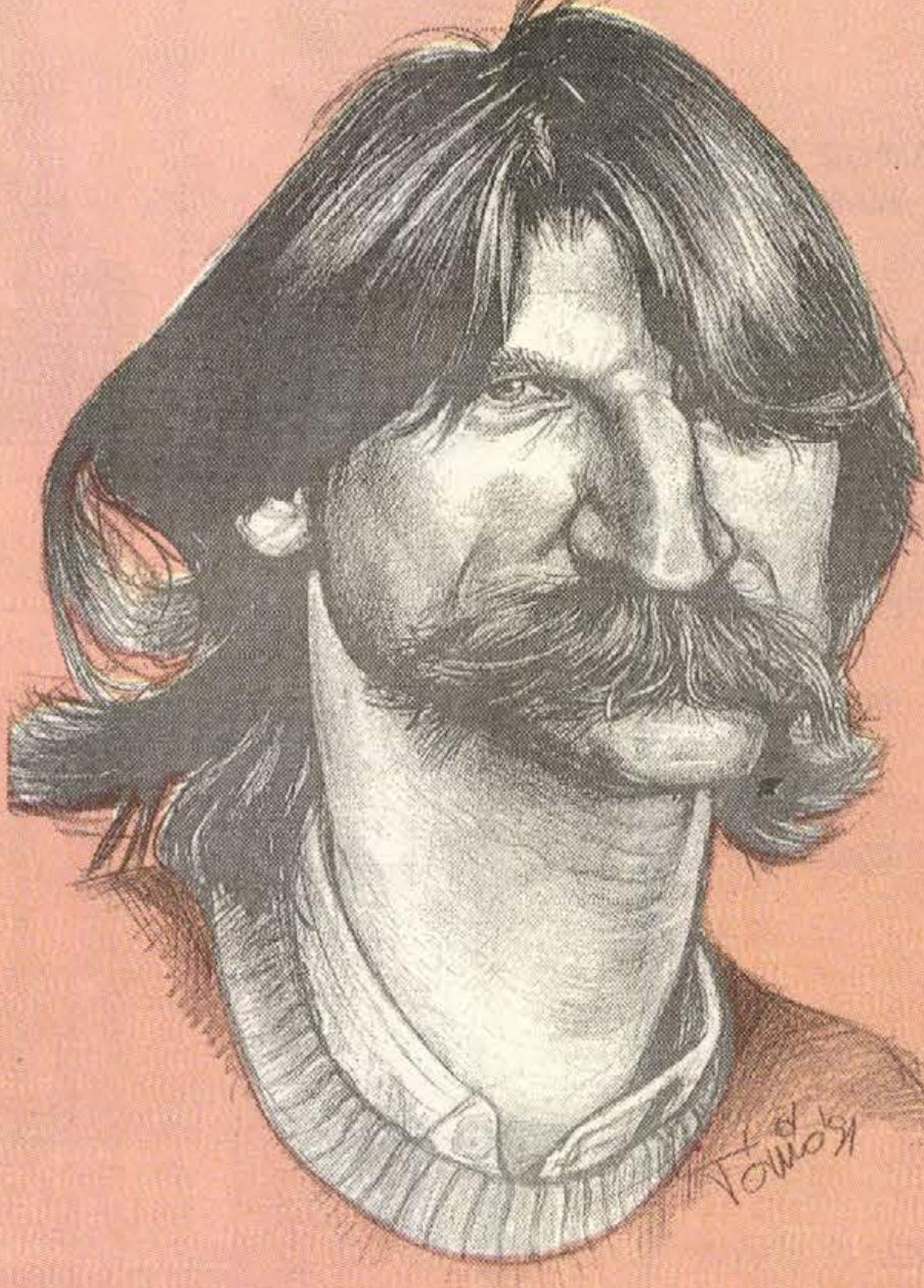
Törvényalkotó barátaim! A hosszú, álmosító plenáris üléseken cuppogjatok olykor a Haza javára... Értsétek meg, a sajtókarzaton gubbasztva nem ásítozhatok.

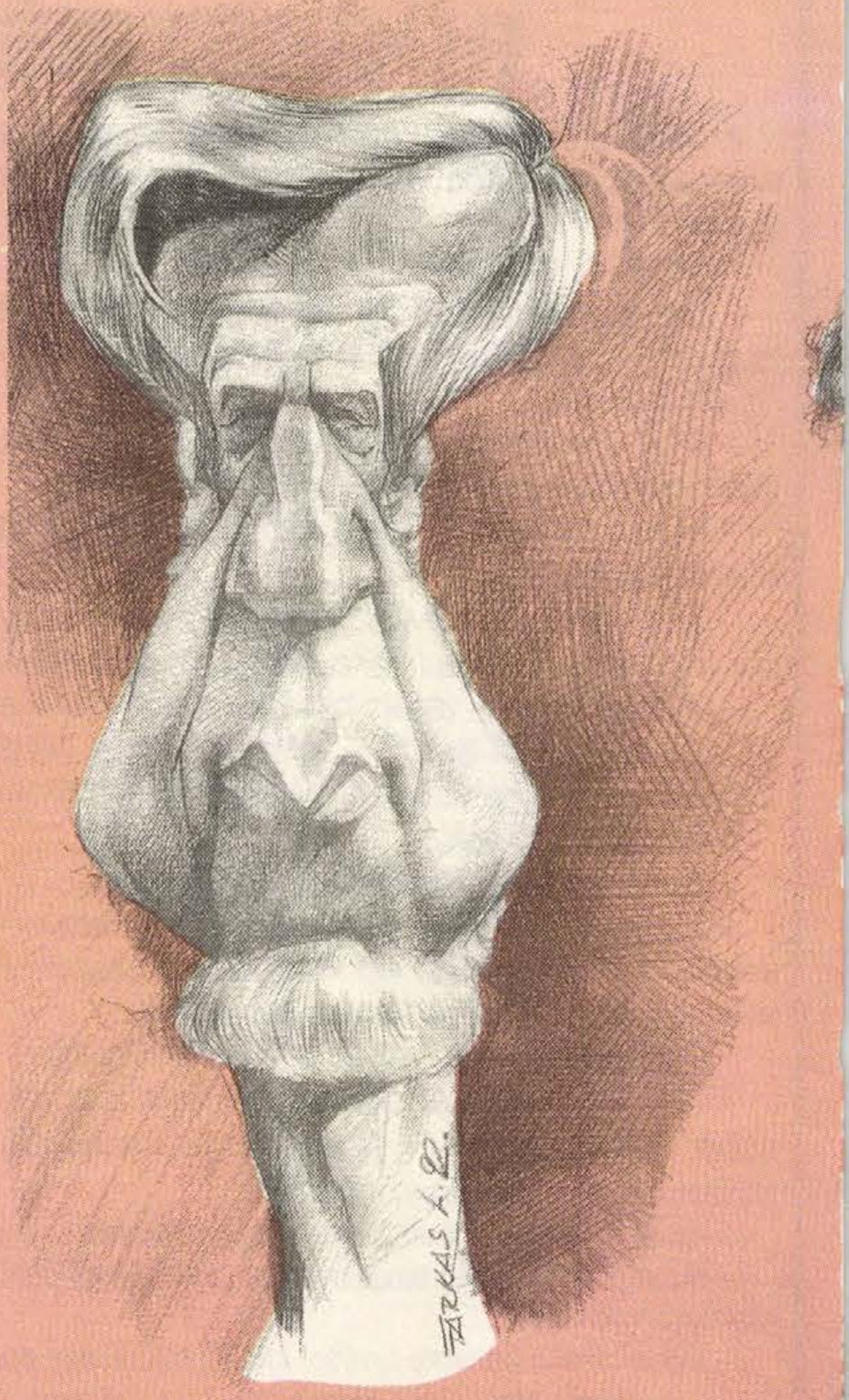
(Kipottyanna a gumicumim.) (ALT)

---

* *Bocs, a focibíróknál elnéztem! Azok sípok... (ALT)*

PARLAMENTI

KÖZÉLETI (H)ARCOK

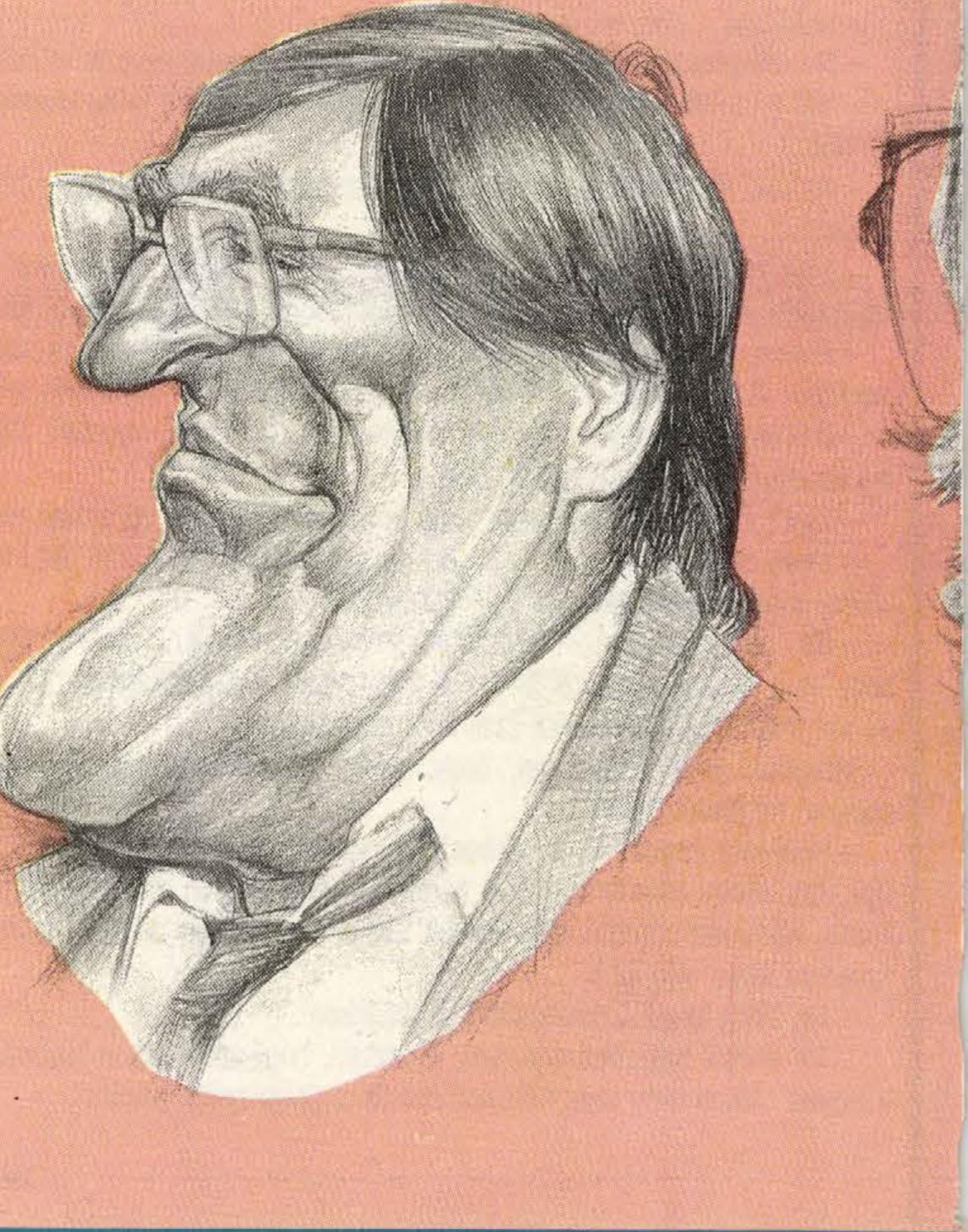
Büszkeségtől dagad Matyink keble!

Ugyanis dupla oldalunkon, íme, Pest két legkiválóbb köztéri portré-karikaturistájának friss munkáiból csemegézhet.

Farkas Lajos és *Tóth Antal* nemes ceruzapárbajából, reményeink szerint kedves olvasóink kerülnek ki győztesen.

Nos, ami az itt megrajzolt politikusainkat illeti, ők hétről hétre a Tisztelt Ház vívótermében mérhetik össze erejüket.

Politikus uraink, en garde!

Angyal-csinálás

Folyik az angyalcsinálás a parlamentben!

Tárgyalják az abortusztörvényt, mert most ez a legfontosabb, és az egész országgyűlés egy nagy Abortusz Bizottság...

Így lesznek a lányok, a lányok, a lányok angyalok, és a fiúk úgyszintén, mert a képviselők nem komédiáznak.

Olvastam, hogy az elmúlt évtizedekben négymillió angyal szállt fel Babilonunkból, és ha ez így megy tovább, a jövő század végén akkori miniszterelnökünk tizenötmillió angyal miniszterelnöke lehet. Hacsak nem a konzervatív A-változatot fogadja el a Tisztelt Ház.

Tudjuk, van egy liberális B-változat is, sőt sejtjük: lehetséges egy még liberálisabb C-, esetleg D-, E-, és F-változat is. Ki tudja? Ezen vitatkoznak most keresztények és nem keresztények, hívők és ateisták, apák, nagyapák, fiúk és lányok, azok is, akik még gyakorolják, és azok is, akik már csak a gombot tudják nyomogatni.

És nemcsak a Parlamentben. Vitatkoznak utcán, lakásban, hotelben, sőt talán szalmakazalban is. Egyesek mereven elzárkóznak az abortusztól, mások helyeslik, mondván: milyen jó lett volna, ha annak idején Hitlerből és Sztálinból is angyalt csináltak volna.

Sokan hivatkoznak a szociális helyzetre: kis pénz, kis életszínvonal – nagy születésszabályozás. Ellenvélemény: kis pénz, kis életszínvonal – nagy gyermekáldás, gondoljunk a mohamedánokra. (Ne gondoljunk.)

Hogy közben ki mire gondol és mit mond, az nem érdekes, mert ennek is megvan a tematikája, sőt a koreográfiája is.

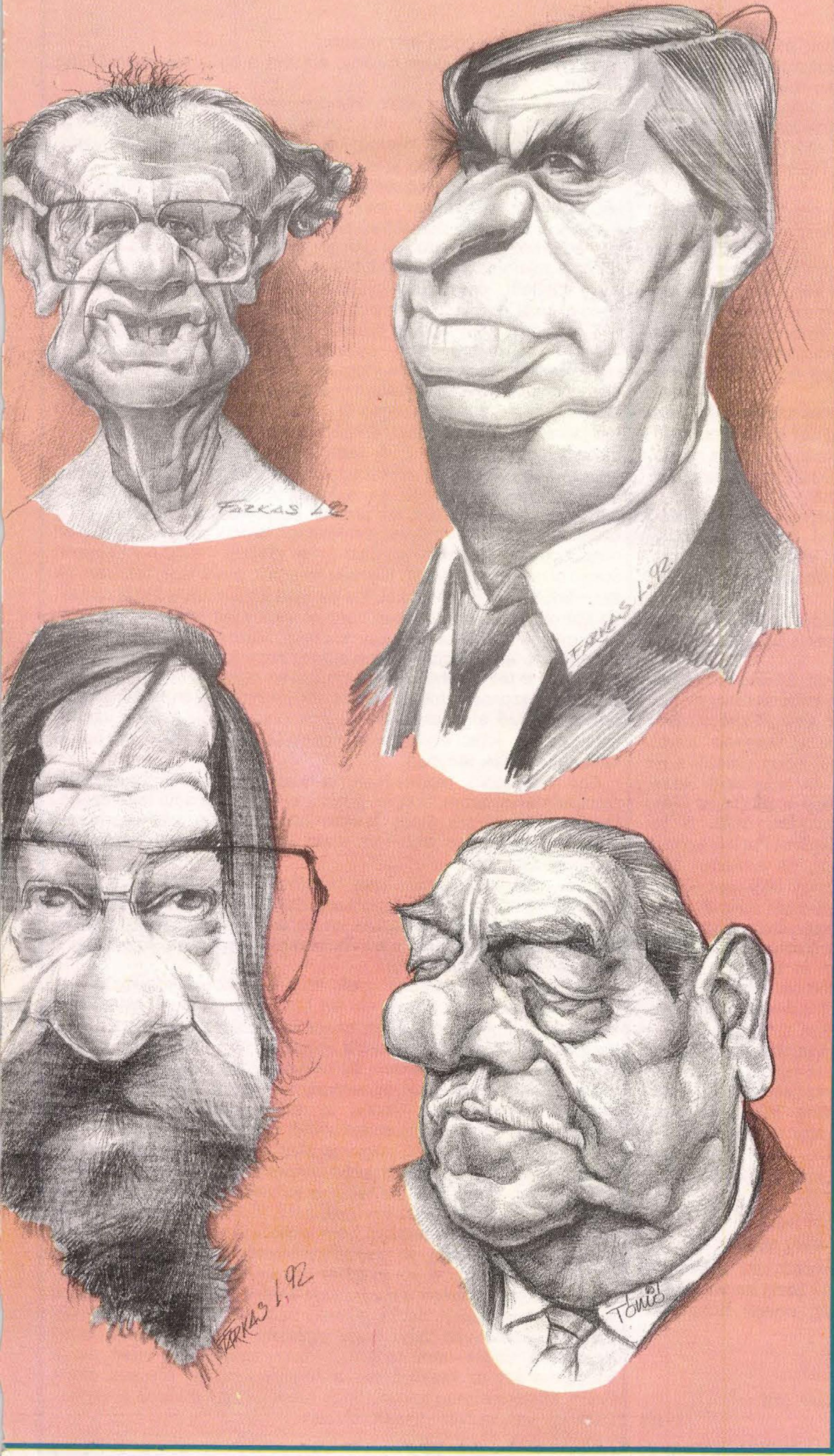
Magán-közvéleménykutatásaim szerint a parlamenti vita alatt a technológiai alkalmazás zavartalanul folyik, ami azért is örvendetes, mert van még olyan tevékenység, ami központi szabályozás nélkül is privatizálható, amihez nem kell rendszerváltozás, és amitől még az országgyűlés sem tudja elvenni a kedvünket. Ezt kell szeretni, ameddig csak lehet.

Egyébként ehhez még kedvet is szeretnének csinálni, mert mint olvasom, a leendő kismamáknak várandósági pótlékot is akarnak fizetni. Kár, hogy ismerősöm a tizenegy gyereket szülő és egyedül élő Mari néni ezt utólag nem veheti fel. Jól jönne most neki az özvegyi nyugdíjához.

És ha jelen soraimat olvasva valaki bosszúsan felsóhajtana, hogy „az ilyet mért nem tudták annak idején elkaparni?", annak üzenem:

– Azért, mert annak idején sajnos vagy hál' Istennek a parlament nem foglalkozott angyalcsinálással.

MIKLÓSI OTTÓ

KELLÉR DEZSŐ:

A SLÁGEREKRŐL

Engedjék meg nekem, hogy hozzászóljak a slágerkérdéshez. Arról van szó, hogy az általános kultúrnívó emeléséért indított harc, most már a divatos slágereket is kikezdte. Elhatározták – nagyon helyesen –, hogy a könnyűzene kottapiacát megtisztítják a magyartalan, bárgyú szövegektől. Ezt már régen meg kellett volna cselekedni, mert egyes slágerszerzők ostobaságban már elérték az 1938-as szintet, sőt vannak, akik már túl is teljesítették.

Szerintem az a baj, hogy a szövegírók nem költik, hanem gyártják a verseiket. Ha önkritikát akarnék gyakorolni, akkor ezért büntetésből magamat is eltiltanám bizonyos időre az olyan habossütemény fogyasztásától, amelynek mogyoró van az ő tetején. (Én írtam!!!) Hogy a szövegek mennyire kaptafára készülnek, az is bizonyítja, hogy eddig még minden szezonnak megvolt a maga típusslágere. Volt idő, amikor minden dal virágról szólt. A lila ibolyától a fehér gyöngyvirágig, a száz piros rózsától a krizantémig, a Margitsziget egész kertészete fel lett dolgozva.

Aztán jöttek a kérdező-röfrének. Miért van szemed, ha nem nézel rám? Miért van karod, ha nem ölelsz át? Miért van szád, ha nem csókolsz vele?... És így tovább. Ez a divat addig tartott, amíg a szövegírók kifogytak a testrészekből, amelyek egy dalban minden feltűnés nélkül megemlíthetők.

Ezután következett az úgynevezett fenyegetőtangó. Még maga is járhat úgy, ahogyan én jártam! Megbánja még! Visszasírja még azt a napot! Ott fogsz majd sírni, ahol senki se lát! Maga rég nem lesz a világon!... Csupa sértő durva fenyegetés! Mert akkor ez volt a divat.

Átéltünk egy mama-korszakot is. Kapásból, harminc olyan mamáról szóló dalt tudnék elsorolni, amelyet a rádióban a szív szívesen küldött a szívnek.

Szóval, nem vitás: rendet kell teremteni a slágerfronton! Javítana a helyzeten, ha néha egy-egy igazi költő is megpróbálkozna ezzel a műfajjal. Hiszen Makai Emil, Szép Ernő, Gábor Andor, Emőd Tamás és még mennyien a nagyok közül, egyáltalán nem tartották rangjukon alulinak, hogy dalszöveget írjanak. Igaz, hogy őket anyagi gondok is késztették erre. Farkas Imre egyszer elmesélte nekem, hogyan írta meg élete legsikerültebb dalszövegét, amelyet bizonyára önök is jól ismernek. Úgy történt, hogy még a régi világban Farkas szorult helyzetében felkeresett egy zeneműkiadót, és előleget kért tőle. A kiadó megtagadta a kérést azzal, hogy előleget elvből nem ad senkinek se. Ellenben, a költő úr menjen szépen haza, üljön le, írjon egy szép, megzenésíthető, szerelmes verset, és ő félóra múlva elküldi érte a kifutót ötven koronával. A költő boldogan hazarohant, leült az íróasztalához, és elkezdte a fejét törni. De hiába erőlködött, semmi nem jutott az eszébe. Már a félóra is letelt, és még egy árva betű se volt a fehér papiroson. Ekkor megjelent a kifutó. – Kérem, Farkas úr – mondta –, elhoztam az ötven koronát, de a főnök úr szigorúan meghagyta, hogy csak akkor adhatom át, ha a kész vers már a kezemben van. Szólt és az ötvenest meglobogtatta a levegőben. És Farkas, akinek, ismétlem, mindeddig egy halvány ötlete se volt, elkezdte nézni az ötven koronást. És ahogy nézte, nézte, a szeme könnybe lábadt a gyönyörűségtől – ilyen szíve csak egy lírai költőnek lehet –, és mintha egy szikra pattant volna ki belőle, már írta is a verset:

> Ahogy én szeretlek, nem szeret úgy senki.
> Ahogy én vártalak, nem várt úgy még senki...

Hát hinné az ember, hogy ez a gyönyörű dal nem egy kislányhoz, hanem ötven koronához íródott? Mert ha valakinek még kételyei lennének, úgy a következő sorok bizonyára eloszlatják:

> Így még sose kértek,
> Így még sose vártak...

Igen, világos: ezt a költő az ötven koronára érti...

(1949)

ŐSZ FERENC:

GONDOLATOK A KÖNYVTÁRBAN

Több ember mondta már nekem:

– Uram, az én életem regény, ezt írja meg a sok csacskaság helyett...

A dolog egyébként igaz. Minden ember élete egy regény. Eszerint hazánkban több mint tízmillió regény él. Akad köztük jó regény, és akad köztük fércmű, krimi, hősi eposz, humoreszkgyűjtemény, és naponta több száz aforizma születik.

Mostanában úgy járok-kelek az utcákon, mint egy óriási kölcsönkönyvtárban, melyet rosszul fűtenek. A presszókat és egyéb nyilvános helyeket olvasóteremnek képzelem, minden villamos egy-egy mozgókönyvtár, és némely belvárosi cukrászda antikvárium. A telefonkönyv kitűnő bibliográfia, és van egy barátom, aki nagy bibliofil, azaz könyvgyűjtő; leginkább a leányregényekre specializálta magát, de a legtöbbe csak beleolvas.

E hatalmas könyvtárban böngészve rájöttem, hogy nagyon kell vigyázni a kötésre, mely sokszor megtévesztő. A múltkor a kezembe került egy nagyon elegáns, finom, puha bőrkötésű könyv. Komoly mondanivalót sejtettem mögötte, de már a második oldalon kiderült, hogy lapos, unalmas és olcsó. Sajnos, sok olvasó még ma is inkább a kötést nézi, a külső színes borítólapot, és keveset törődik a tartalommal. Ezek nem is sejtik, hogy néha az olcsó vászon vagy műanyag kötésben is izgalmas mondanivaló lehet.

Nagy csalódásom volt az a kötet is, mely külsőleg szende leányregénynek tetszett, és amikor beleolvastam, kiderült, hogy ízléstelen, erkölcsromboló romlottság. Különösen az tévesztett meg, hogy kötése után egészen újnak látszott, holott már nagyon sokan olvasták, és a lapjai teljesen feslettek, piszkosak, tele vannak szamárfüllel és pecsétekkel. Én az ilyet kivonnám a forgalomból, de azt mondták, hogy sokan vannak, akik még pénzt adnak érte.

A minap beleolvastam egy kötetbe. Munkáskörnyezetben játszódott, de én mindjárt észrevettem, hogy krimi. Szerencsére a kritikusok is felfigyeltek rá, és hamarosan rájöttek, hogy ki a tettes. A regény azonnal indexre került, ha jól emlékszem ötévi időtartamra. Ez idő alatt csak a fegyőrök olvashatják, csíkos vászon kötésben. A jeles irodalmi eseményről esztétikai jellemzést is láthattunk a Kék fényben.

Egy harácsoló regényének, a Kaparj kurta címet adnám. Izgalommal olvasom, hogyan játssza ki a törvény adta lehetőségeket, és alig várom, hogy tovább olvashassam, bár sokan azt mondják, felesleges izgulnom, mert az illető regény lapjai meg vannak számlálva.

Van a társaságomban egy bestseller is. Igazi sikerkönyv. Minden mondata valami jópofaság, javarészt közhely vagy frappáns áligazság. Én irtózatosan unom, és kiváltképpen az ingerel, hogy az emberek falják, egymás kezéből kapkodják, és mindig ő kapja a legtöbb prémiumot.

E hatalmas könyvtárban gyakran találok közmondásgyűjteményeket, és ismerek olyat is, aki azt hiszi, hogy népes családjának története a Forsyte Sagához hasonló családregény, pedig csak karikatúra: album. Sokan hiszik magukat lírai antológiának, hősi eposznak, pedig csak kínrím- és bökversgyűjtemények.

Sajnos, sok a kötelező olvasmány is, amit tetszik, nem tetszik, naponta olvasni kell. Ilyenek az ember kollégái, főnökei és családtagjai, míg a szomszédasszony: mesekönyv.

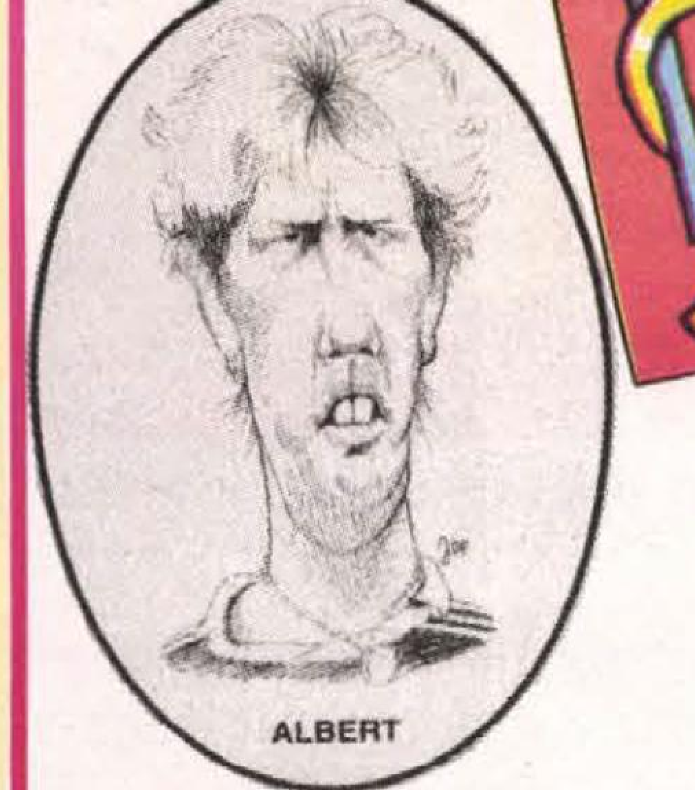
Természetesen, sok jó könyv is akad, de ezekről majd valahol másutt számolok be. Egyet azért megemlítek: néhány éve kezdtem olvasni. Rendkívül tetszetős a külseje. Tartalma néha lírai, néha szenvedélyes, máskor pihentető. Fejezetei happy enddel zárulnak. Komolyan mondom nem lehet letenni.

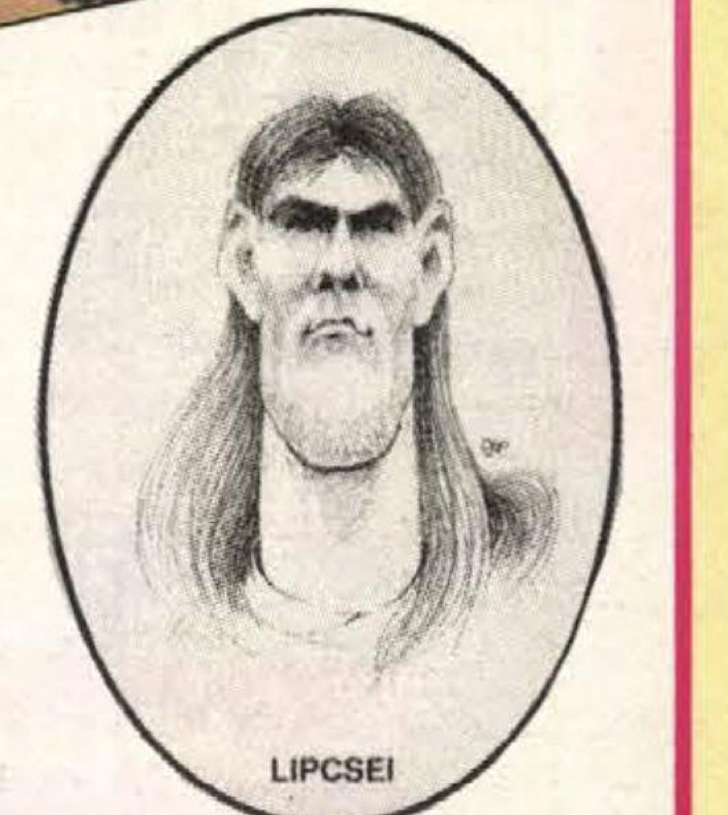
Végezetül – nehogy az olvasó megsértődjék, hogy az embereket profán hasonlattal könyvekhez hasonlítom – tudom azt, hogy én is csak egy regény vagyok. Úgy érzem, hogy egy folytatásos regény, mely napról napra jelenik meg. Néha nagyon unalmas, néha kevésbé, van úgy, hogy egészen jól szórakozom rajta. Sajnos, a végét nem tudom... azaz sejtem, de nem sokra becsülöm azt az olvasót, aki a regények végét olvassa előre. Ezért, elhitetem magammal, hogy tudom, hogy mi lesz a vége... Csak így van kedvem tovább olvasni...

MÁR KAPHATÓ AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL A LUDAS MATYI 1993-AS ÉVKÖNYVE! HUMOROS ÍRÁSOK, RAJZOK, KARIKATÚRÁK, SCI-FI KÉPREGÉNY, KERESZTREJTVÉNYEK, IMPORT VICCEK... 228 OLDAL MÓKA ÉS KACAGÁS!

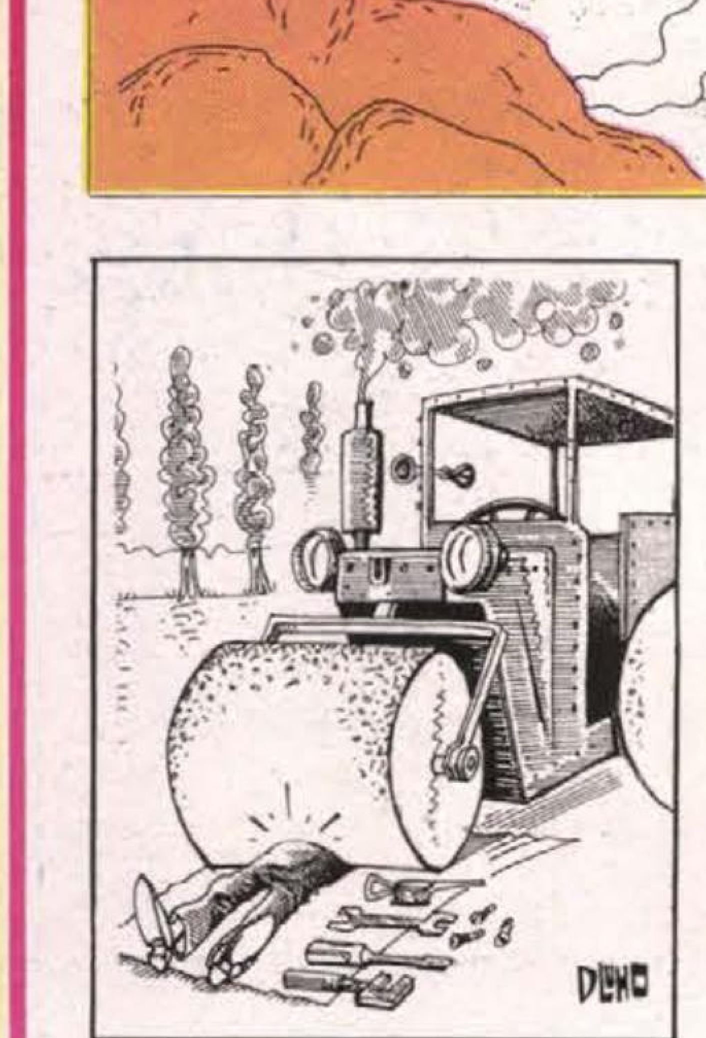

Vajon mit hoz a jövő? – tekint aggódva varázsgömbjére az alsópiszkei javasasszony, s a csillámló üveghólyagon máris ott *domborodik* maga a kormányszóvivő. És ugyanezt kérdezi.

Vajon mit hoz a jövő? S ha hoz, mennyit kér érte? Egyáltalán, hoz valamit?

Csupán egyetlen dolog biztos: minden bizonytalan. A tegnap még egy párton kívüli, mára minimum két pártnak is tagja egyidőben, mert ugye sohasem lehessen tudni. Tegnap még azon susmorogtunk, milyen lesz az új munkahelyi főnökünk, ma viszont azon, meddig lesz munkahelyünk. *Kárpótoltak* bennünket a mesebeli ajándékkal: két szita közül kiröppent a galamb – kaptunk is, nem is. Gondterhelten guggolunk a demokrácia nevezetű társasjáték körül, böngészgetjük a játékszabályokat. Hű, de bonyolult!

Ám mi reménykedünk.

Reménykedünk abban, hogy megtanultunk végre *játszani*. Reménykedünk abban, hogy a *vesztesek* újból és újból próbálkozhatnak ismét.

És reménykedünk abban, hogy a '93-as Ludas Matyi Évkönyv olvasói tudni fogják, ki nevet a végén.

Ennek reményében kívánunk mindannyiuknak jó szórakozást, kellemes perceket – lapozgassák kedvükre Évkönyvünket.

A Ludas Matyi munkatársai

a. SZEXOLÓGUS
b. NŐGYÓGYÁSZ
c. SZATÍR

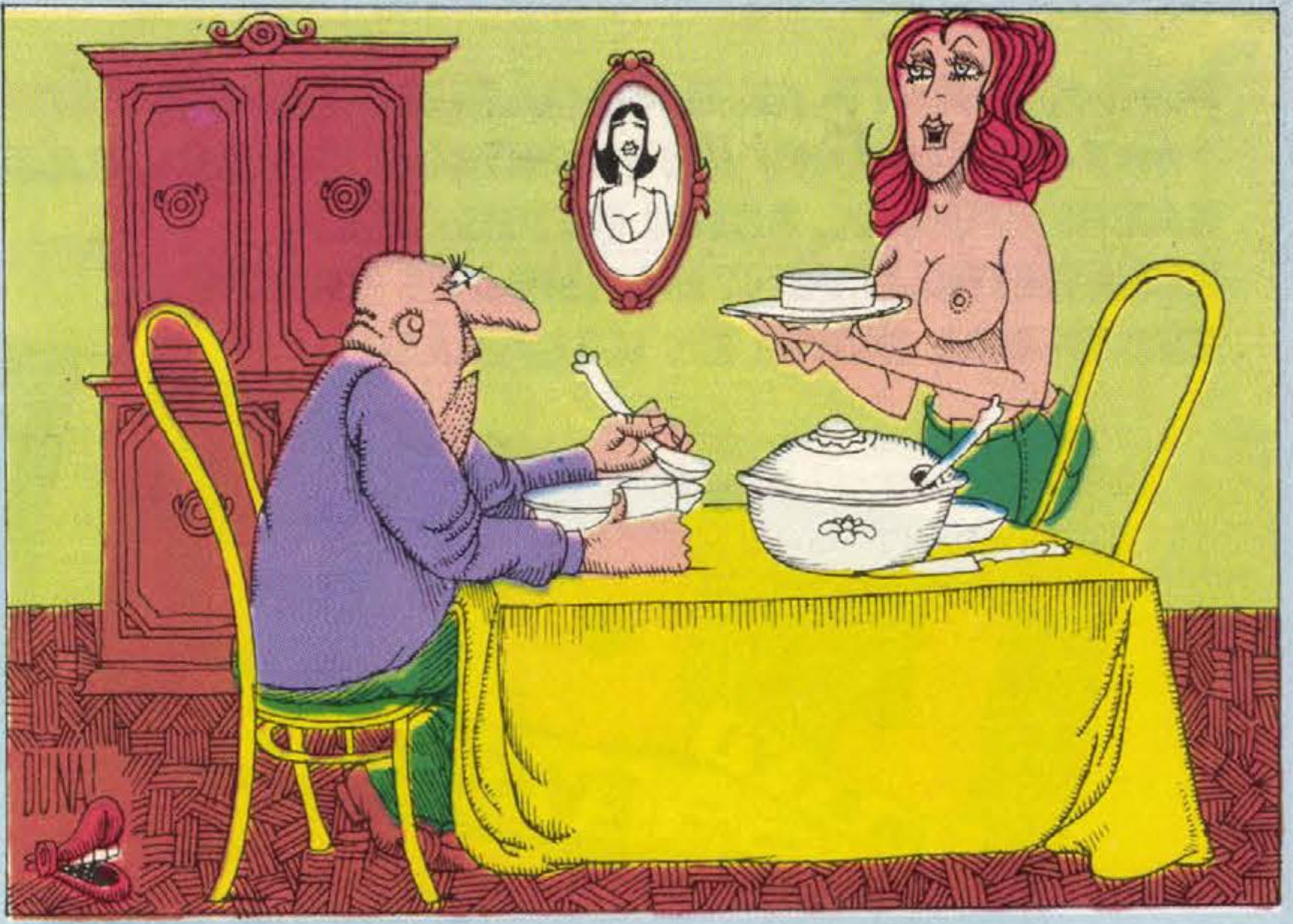

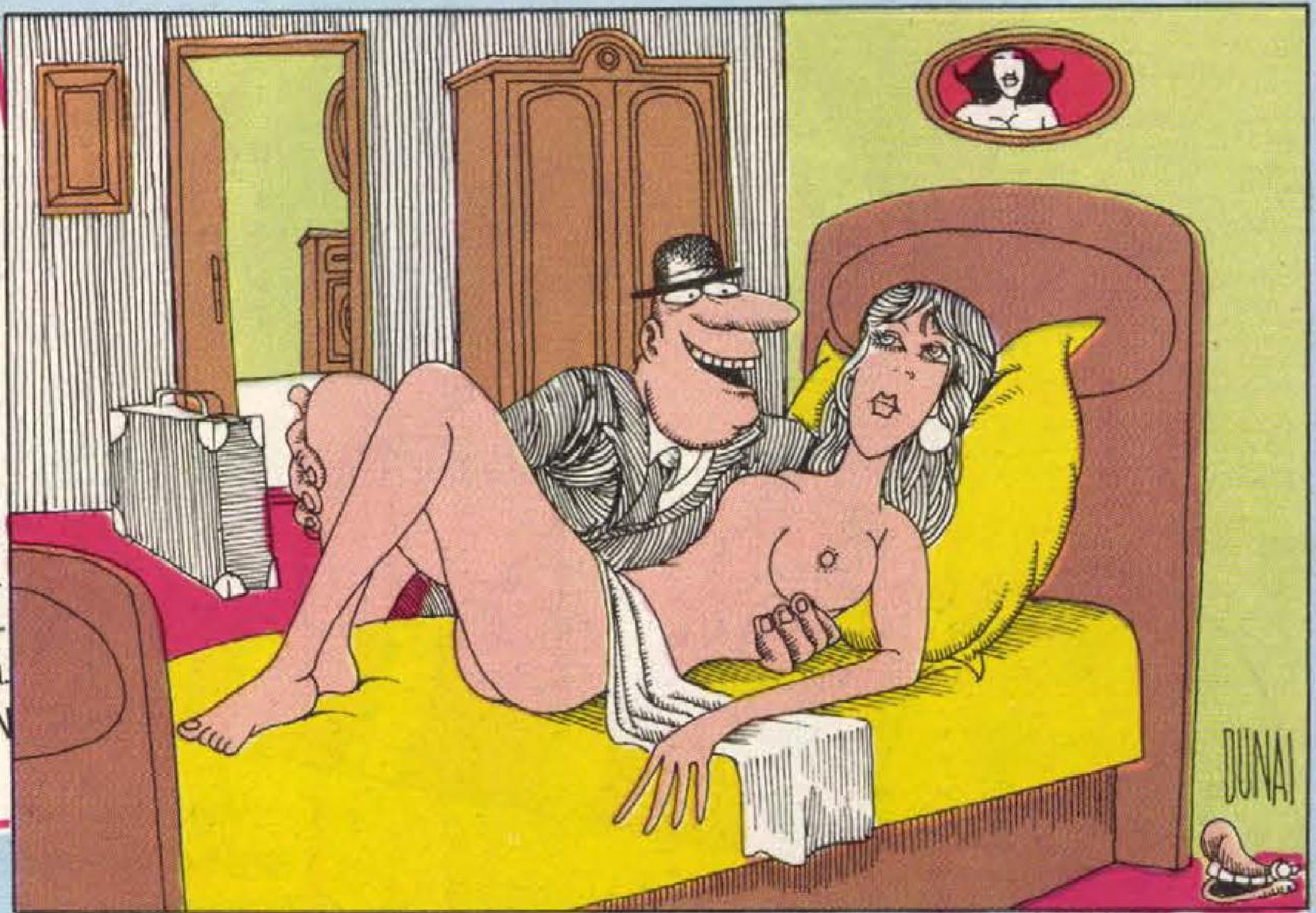
Tőlem nem kell tartani

Olvastam annak idején, hogy egy aszfaltbetyár molesztált egy hölgyet, akinek
a helyszínre érkezett vőlegénye knock-outolta az aszfaltbetyárt, s ezért a bíróság
jogerősen elítélte és kártérítésre kötelezte a vőlegényt. Ez természetes, hiszen a
„társadalmi együttélés szabályai, a jog és az erkölcs megkívánják, hogy mindenki
a mások által okozott sérelemmel szemben elsősorban hatósági segítséget vegyen
igénybe". Így bizony. Mégiscsak felháborító az a szemlélet, hogy „a megsértett;
vagy megtámadott személy azonnal elégtételt vehet az elszenvedett sérelemért,
ahelyett, hogy arra illetékes hatósághoz fordulna segítségért".
Aszfaltbetyárok! Tőlem nem kell tartani. Én nem veszek azonnal elégtételt.
Engem nem fognak elítélni azért, mert knock-outoltam egy ilyen pacákot. Hogyisne!
Még mit nem. Hölgyeim! Tegyék a szívükre a kezüket. Kinek kellene egy büntetett
előéletű vőlegény. Egy priuszos. Fityiszt. Én direkt testnemedző tanfolyamra járok,
és naphosszat gyengítőszereket majszolok, nehogy eszembe jusson odasózni.
Olyan gyönge vagyok, hogy alig bírom magamat vonszolni.
A múltkoriban is egy szép csillagos estén szerelmesen vánszorogtam
menyasszonyom társaságában a Gellérthegy alsóbb rétegein, midőn odalépett
szolid kettőnkhöz egy illuminált aszfaltbetyár egyén, és imigyen szólott: „Nyanya,
gyere fel a kéglimre." Menyasszonyom védekezően simult hozzám, s remegő
hangon ennyit suttogott: „Ne haragudjon, drága uram, nem tehetem. Bizonyára
kedves, meghitt hajlék az öné, de momentán a vőlegényemmel andalgok. Még
egyszer elnézését kérem magam, s vőlegényem nevében. Kezeit csókolom." Az
aszfaltbetyár válaszul letépte menyasszonyom ruhadarabjait, és négyszer belerú-
gott. Felindultan szemléltem a sértő jelenetet, majd határozott, energikus léptekkel
elindultam egy telefonfülke irányába, hogy hatósági segítséget vegyek igénybe.
Lesz nemulass a betyárnak! Menetközben még hallottam menyasszonyom
szívettépő sikoltozását, és további pofonok robaját. Felszegtem a fejemet, s a
társadalmi együttélés értelmében legott beléptem a telefonfülkébe, s megkerestem
a Különleges Tudakozó számát, hogy felhívjam. Meg akartam tudni, hogy jelen
esetben melyik az illetékes hatóság, hogy ahhoz forduljak. Legnagyobb megdöb-
benésemre nem volt nálam ötforintos.
Menyasszonyom apjától tegnap kaptam egy levelet, melyben elnézést kér, hogy
ő ír, de leánya kórházban fekszik, nyolc napon túl gyógyuló sérülésekkel. Egy asz-
faltbetyár inzultálta. Van szerencséje egyébként mellékelni a karikagyűrűt, miszerint
menyasszonyom sírva-zokogva a szerelmi bútól, de felbontottnak minősíti eljegyzé-
sünket, mivel az inzultus következtében elvesztette azt, amit oly féltve őrzött nász-
éjszakánkra. És nem jószántából vesztette el. Szegénykém. Pedig hogy vigyázott rá.

S. NAGY ISTVÁN

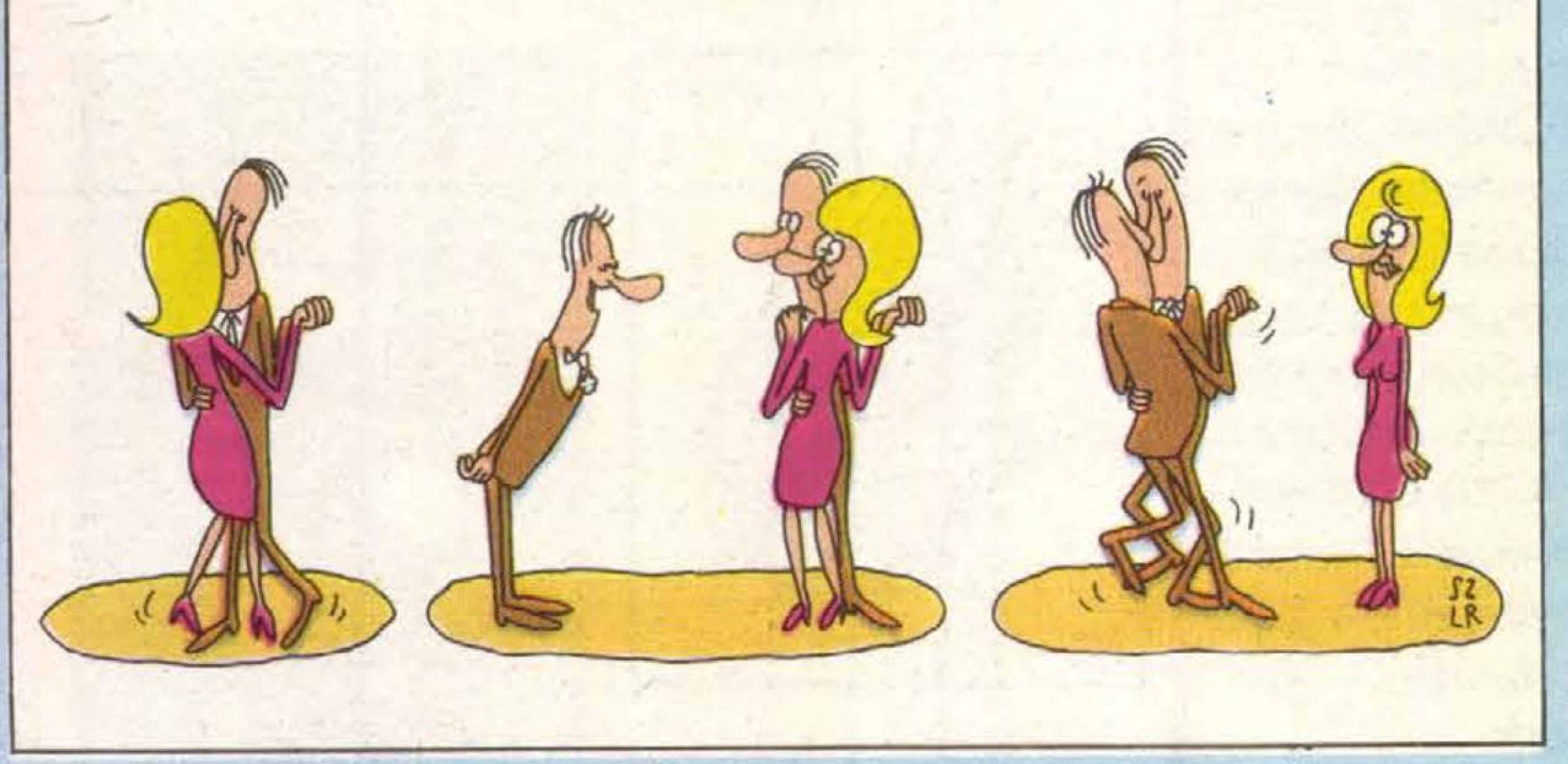
– Hátha annyira szeretnéd, gondold azt, hogy topless bárban vagy

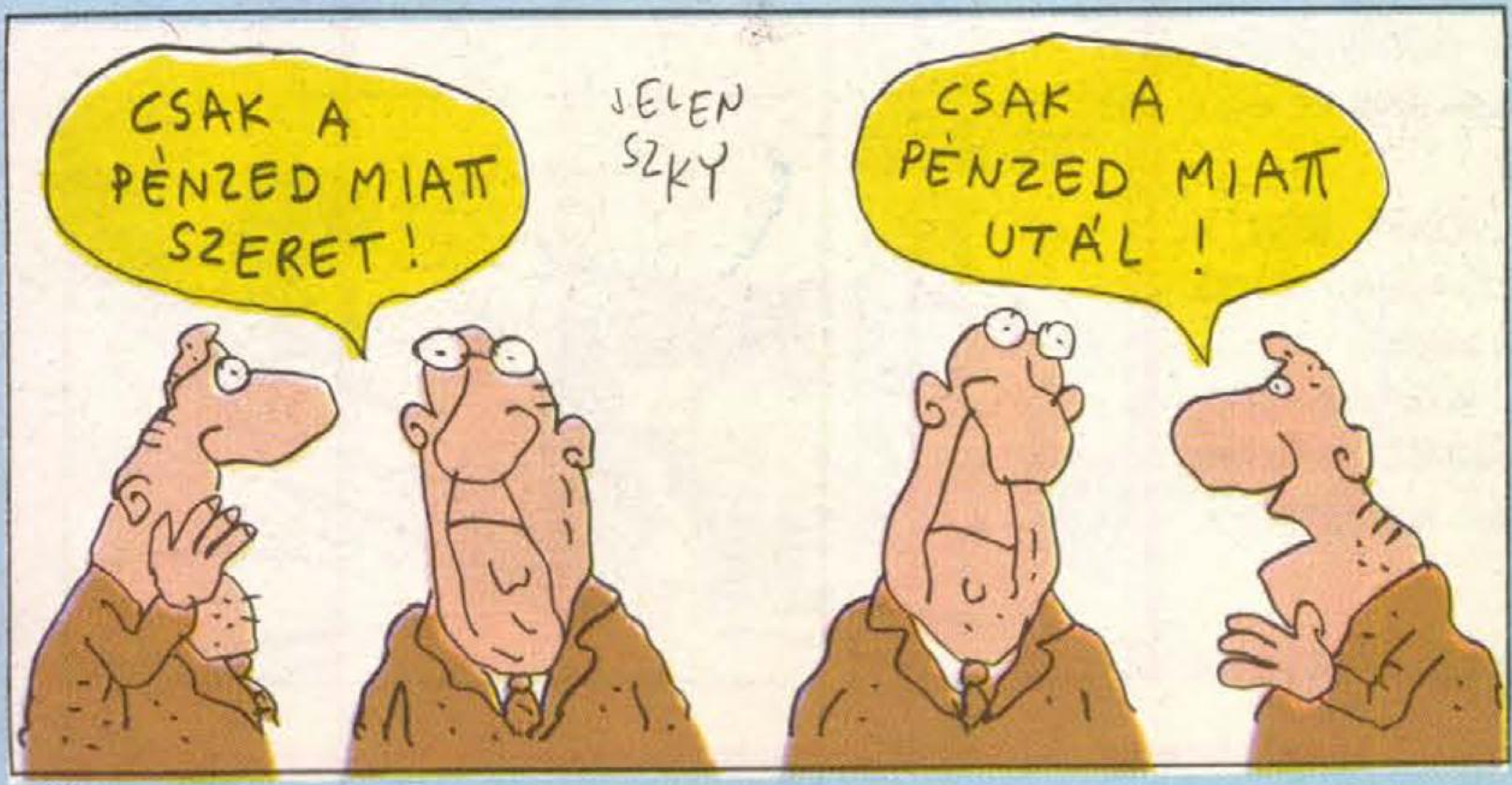

– Ne duzzogj, szivi, azért nem jöttem, mert betakarítottunk két hektár szőlőt, Osztapenko kapitányt, meg Kun Bélát

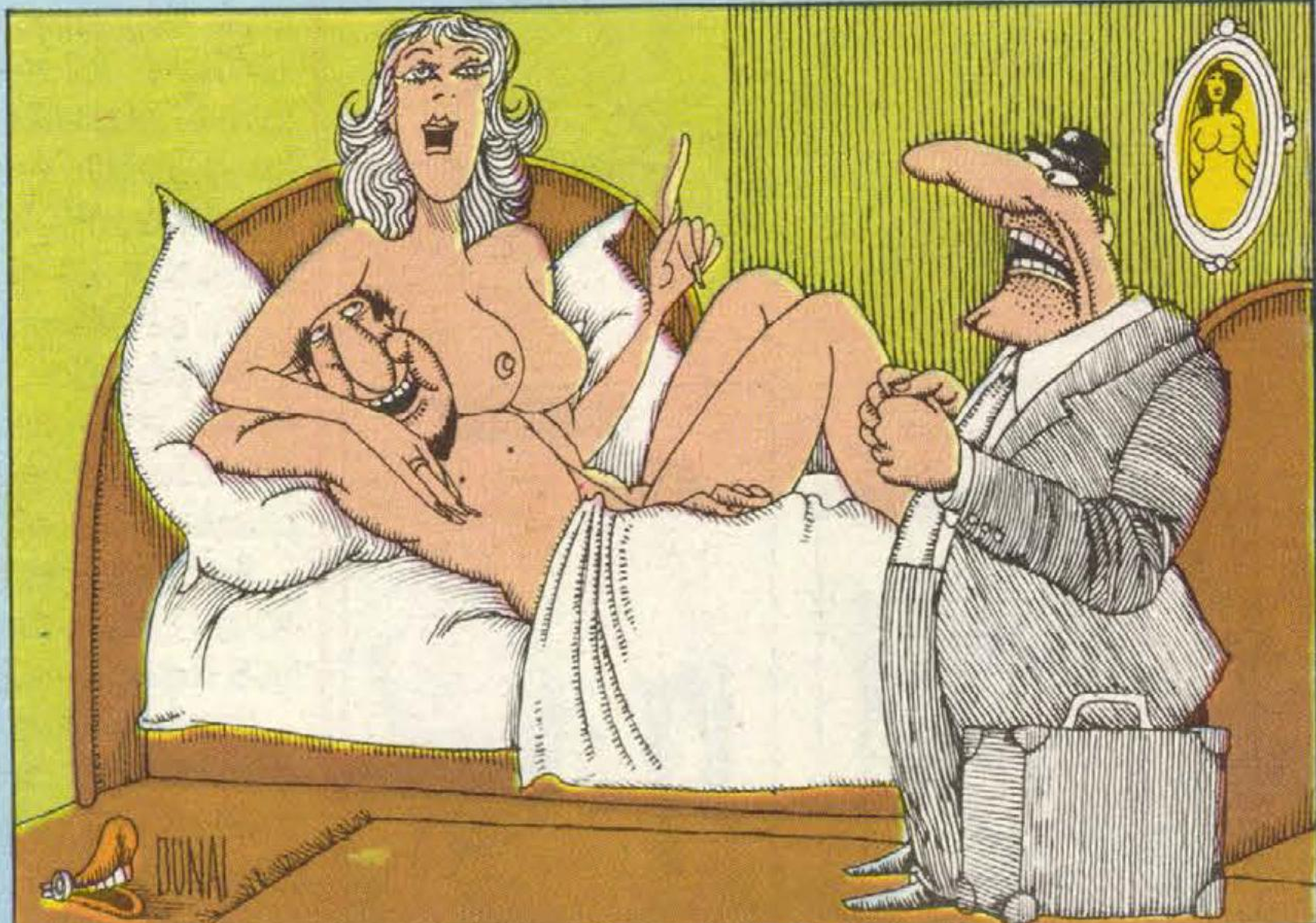
PIKÁNS OLDAL

LEKÉRÉS VAN...

Mezey és Verebes után
finn edző Kispesten
VAJON Ő MEDDIG „UGOR"?

– Te, céda, mindent tudok!
– Akkor halljuk, mikor volt az első ellenzéki kerekasztal?

RENDSZERVÁLTOZÁS

A horoszkópok hazai híveit Hernádi Gyulának sikerült két egymással szemben álló pártra osztania. Bejelentette ugyanis, hogy az állatövi jegyek eggyel eltolódtak.

Az egyik párt képviselői mikor ezt elolvasták az újságban, vigyorogtak, és megmaradtak a régi jegyük mellett. Legfeljebb ezentúl nem veszik többé azt a lapot, amelybe Hernádi ír. Hanem a Kurírt és az Európát fogják vásárolni, meg a többi hatszázat, melyekben horoszkóp található. Hiszen manapság egyetlen igényes újság sem létezhet ilyen rovat nélkül.

A másik párt képviselői viszont megvilágosodnak. És rögtön infarktust kapnak. Ők ugyanis horoszkóp jegyük pontos utasításait betartva éltek le egy életet, de nem a sajátjukat, hanem három házzal odébb valakiét. Most, hogy megtudták mi is az igazi csillagképük, újjászervezhetik egész életüket az „állatöv jegyeinek egymás közti kombinációi" alapján választott ideális házastársukat dobhatják, és vehetnek új kulcstartót is. Pártlapjuk viszont már van, az, amibe a Hernádi horoszkópol.

Akad egy harmadik párt is, egy csendes kisebbség; a kínai horoszkóp hívői. Ők most nem jajonganak, nem tépik meg hajukat, hogy hülye voltam, csendes nyugalommal szemlélik a változásokat. A kínai horoszkóp szerint ugyanis, aki lónak születik, az ló is marad.

Azt írja Hernádi, a mai horoszkópok 2000 évvel ezelőtti állapotot tükröznek, mivel a tavaszpont 2200 évenként egy állatövi jegyet eltolódik, s ezt minden csillagász pontosan tudja.

Ebből két dolog következik. Az egyik: be kellene tenni az összes selejt horoszkópkiadványt egy időgépbe, s visszaküldeni Baskíriába, vagy a Tobol és Isim folyók közelébe, ahol a magyarok ősei éltek ebben az időben. Az előmagyarok aztán kedvtelve lapozgathatnák ezeket, megnéznék, leverjenek-e másnap egy szomszéd törzset, s hogy milyen napjuk lesz 1993. július 8-án. A másik dolog viszont meglep, mármint az, hogy Hernádi Gyula az egyetlen jelentős csillagász Magyarországon.

Szerintem csak a Szűz jegyében születettek jártak jól az egész eltolódással, ők ugyanis Oroszlánok lettek, s így nem kell többé zsebre tenniük a gúnyos „hehe" és „nocsaknocsak" megjegyzéseket. Az új Szűzek, vagyis a régi Mérlegek viszont megkapták a „hehéket" a „nocsaknocsakokat" és nemsokára mérgesek lesznek.

Nem szeretnék Hernádi Gyula bőrében lenni.

ZSILA ÁKOS

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (november 4-től 10-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Ha a partnerével vagy a házastársával nem beszélik meg a hirtelen kialakult problémákat, a szakításig is eljuthatnak... (A barátaival is lesznek vitái.) Ez a hét nem a szerelemre, hanem a gondolkodásra való.

Bika: Vigyázzon a héten, mert a karrierjét veszély fenyegeti! Óvatosan beszéljen, és ne legyenek kifakadásai. A partnere és a barátai sem állnak mindig ön mellett. Legjobb, ha a munkájába temeti magát. Szerelmi kiruccanása valószínű...

Ikrek: A házastársával most kellemes hangulatban van, de ez nem akadályozza meg abban, hogy még jobbra-balra is elmászkáljon. Csinálja nagyon diszkréten, mert aztán magyarázkodhat. Külföldi utat ne vállaljon, mert sok kellemetlenséggel járhat.

Rák: Tart a jó hangulata, mert munkájában folytatódnak a sikerei. Egy meglepő dolgot is felfedez magán: hiányzik a szerelem! Itt az alkalom, bátran kezdeményezzen, provokáljon. Az eredmény nem marad el...

Oroszlán: A családban kellemes dolgok történnek, esküvő, gyerek születése vagy ilyesmik. Ön egyelőre még fáradt, de hamarosan kiheveri és együtt örül a többiekkel. A szerelemben egyébként nagy formában van!

Szűz: Munkahelyén nehéz „csatározásokkal" és vitákkal kell szembenéznie, és ebből nem valószínű, hogy ön kerül ki győztesen... A szerelmi csalódáson már túltette magát, és az újat boldogabbnak érzi. A baráti kapcsolatai kiválóak.

Mérleg: Nagyon jól vezeti az üzleti ügyeit. A családtól ne hagyja magát befolyásolni, mert most az a jó, ahogyan ön dönt. (Pénzügyekben lesz egy kis zűr, de két nap alatt elmúlik.) Minden problémája elől a szerelembe menekül.

Skorpió: Kissé megtorpant a munkában, engedményeket tesz, nem mer elvállalni feladatokat. A múlt heti tettvágyát próbálja visszavarázsolni. A családban is újra viták várhatóak. A szerelem csütörtökön érkezik...

Nyilas: Vidám, nyugodt hete kezdődik! A barátaival tervezett kiruccanásai otthon nem aratnak nagy sikert, de botrány azért nem lesz. Partnere elhanyagolva érzi magát. De melyik partner? Mindegyiket nyugtassa meg!

Bak: Még egy kicsit borongós, de lassan túlteszi magát ezen. Az érzelmi búskomorság gyakori a fiatal Bakoknál. Pénzügyei is idegesítik, pedig itt csak egy kis belső erőre lenne szüksége. A szerelem vasárnap ad találkát önnek.

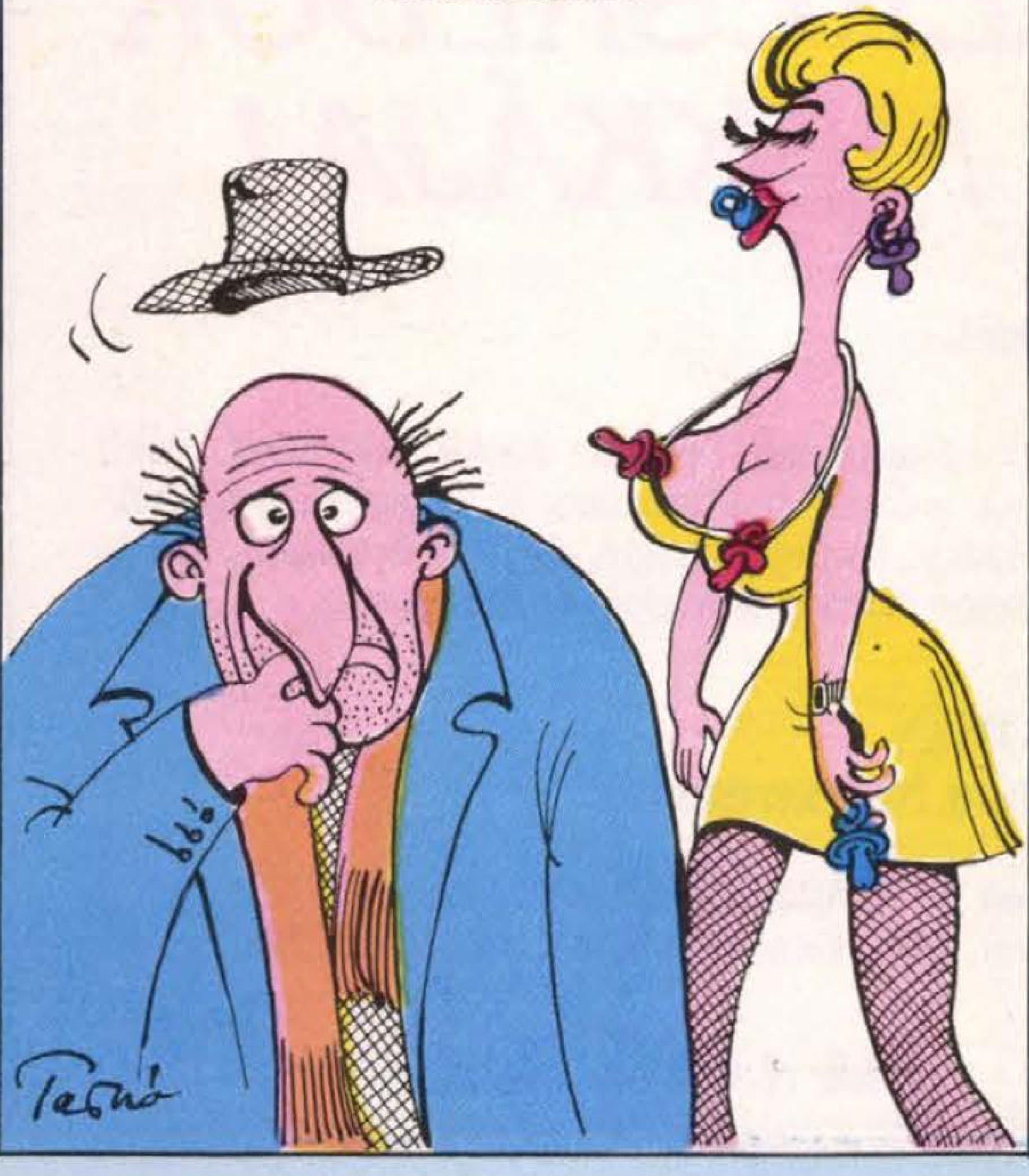
Vízöntő: A lehetőségei megjavultak a munkahelyén. Nincs meg az a veszély, hogy elbocsáthatják. Ha más nincs, saját magával vívja a harcát. Vigyázzon, itt nincs győztes! Partnere zaklatott, nyugtassa meg. A vasárnap a szerelemé...

Halak: Most mindent megtehet a karrierje érdekében, mert minden sikerülni fog. Egy feletese is a hóna alá nyúlt. Igaz, ebből még pénz nincs, de lesz! A szerelem – ettől a sok örömtől – ismét fellángolt. (Főleg pénteken.)

– HELLÁSZ –

CUMIŐRÜLET

KISEBBSÉGI JOGOK

– Kis Kuka, ne gyere nekem folyton az ombudsmannoddal!

Bosszankodunk, tehát vagyunk

Bolhapiac

Keresnek: a Color együttes „Új színek" című hanglemezét vagy kazettáját, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait, nagyméretű női fehérneműt, női cipőt 38–39-es méretben, LEGÓT, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót.

Kínálnak: fürdő-lubickolót, játék babakocsit, virágzó leandereket, örökzöld szobanövényeket, golyós számológépet (70 × 125 cm), emeletes víkendágyat, tizenkét szárnyú ablakot (190 × 210 cm), ásványokat, az Aranymosó első két számát, téli és nyári gyermekholmit, nagyméretű Madonna-képet aranykerettel.

Cserélnek: YASHICA szuper-nyolcas filmfelvevőt fényképezőgépre, vagy más műszaki cikkre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 7-es melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Turkáló

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

Tudnia kell, hogy a férfiak mindenekelőtt a nők mellére figyelnek fel, a mell ugyanis a nőiesség fontos jelképe. A mellek szimbolizálják a nők báját és az alakot rendkívül vonzóvá teszik.

Ma, hála a Bust Plus krémnek, Önnek is széles és gyönyörű mellkasa lehet.

Ez aztán a krém! Nemcsak a kebel, hanem a mellkas is domborodik tőle.
(A Telemagazinban találta: Zima Rozália, Békéscsaba)

FEJES ENDRE

A többi érdektelen

Veronika ötvenkilenc, nővére, Johanna Anna hatvanegy éves. Pártállamban maradtak oly gyorsan tűnő életükben. Éveik ellenére, nyomorult sorsuk szánalmas kárpótlásául, mindenki úgy vélte, vonzó nők.

Jó testvérek, ritkán veszekednek. Semmiségeken. Hamar elnevetik magukat.

– Érdektelen – mondja Veronika.

Johanna Anna bólint.

– Érdektelen.

Hogyan lett a pártából pártállam?...
(A Népszabadságban találta: dr. Sarkady László, Cegléd)

LUDAS MATYI
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 312 Ft, fél évre 624 Ft, egy évre 1248 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
92.2308/45-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

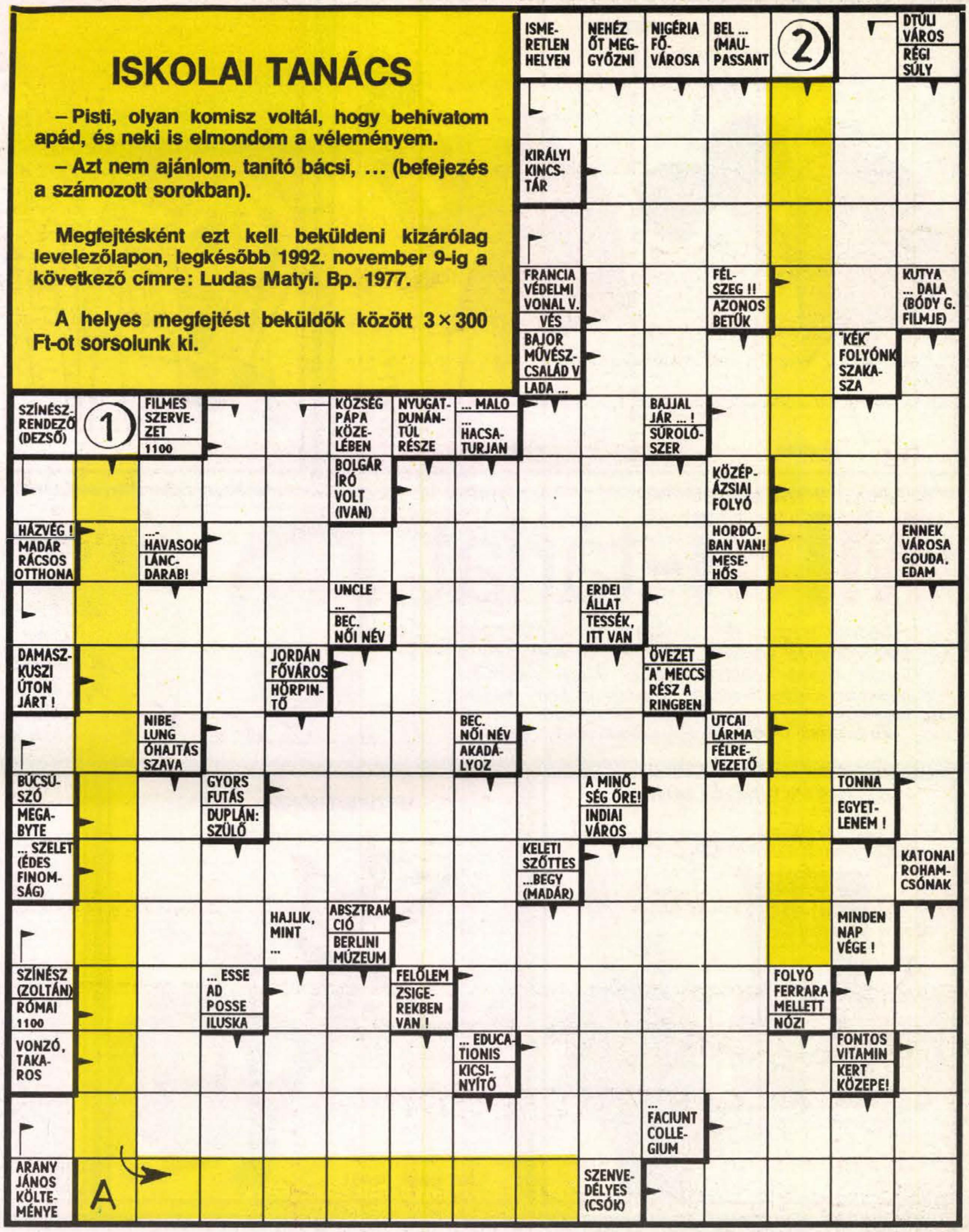
ISKOLAI TANÁCS

– Pisti, olyan komisz voltál, hogy behívatom apád, és neki is elmondom a véleményem.

– Azt nem ajánlom, tanító bácsi, ... (befejezés a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. november 9-ig a következő címre: Ludas Matyi. Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

A 42. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Akkor ellentmondásba keveredjenek a tanúk."

300-300 Ft-ot nyertek:

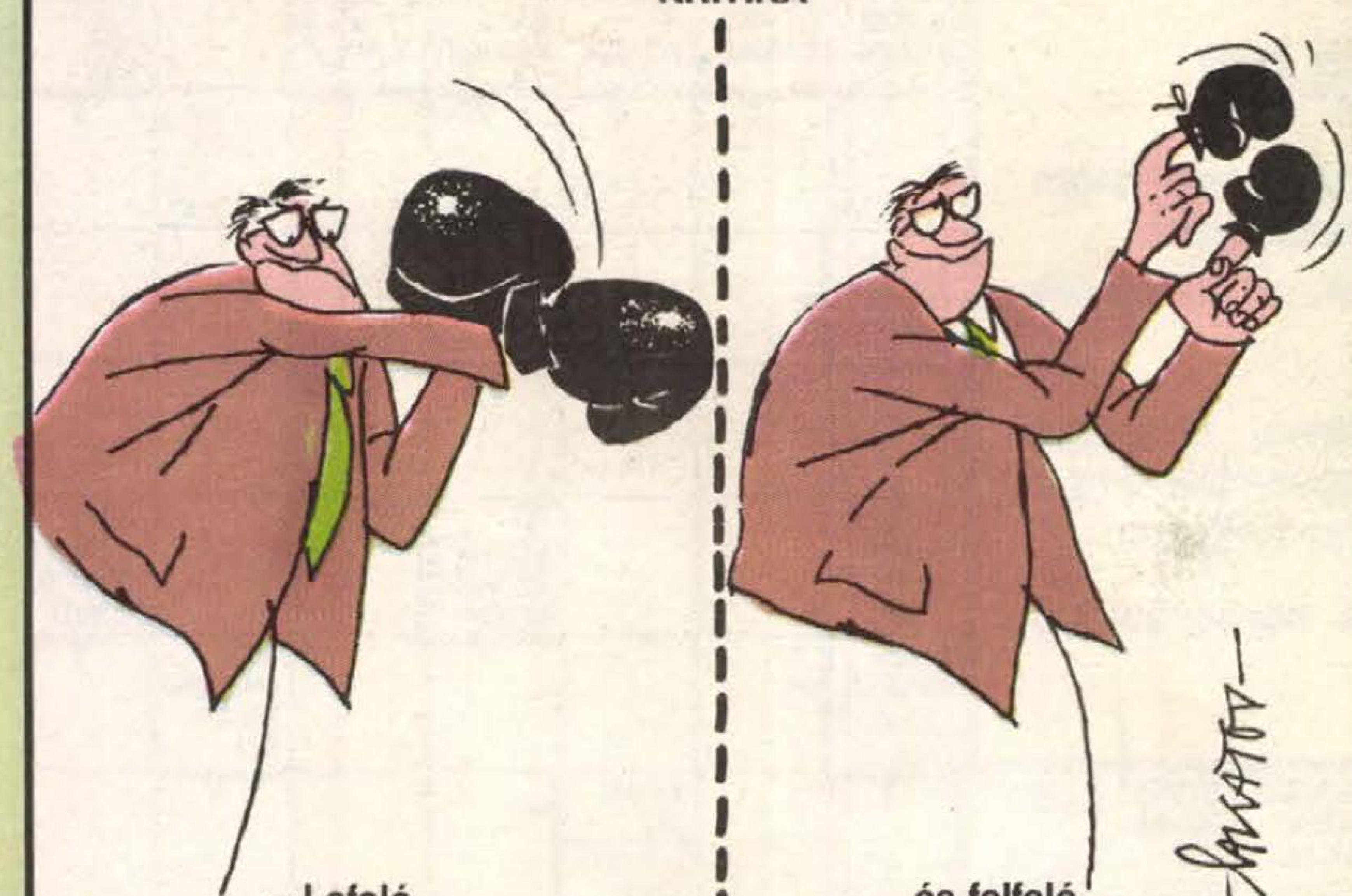
Ketterer Ferencné, 6000 Kecskemét, Árpád krt. 15. I.
Szabó Krisztina, 1033 Budapest, Hévizi u. 9. II. lh. III./1.
Rózsa Jánosné, 5666 Medgyesegyháza, Damjanich u. 6.
A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

KRITIKA

– Lefelé és felfelé...

KISVÁROS

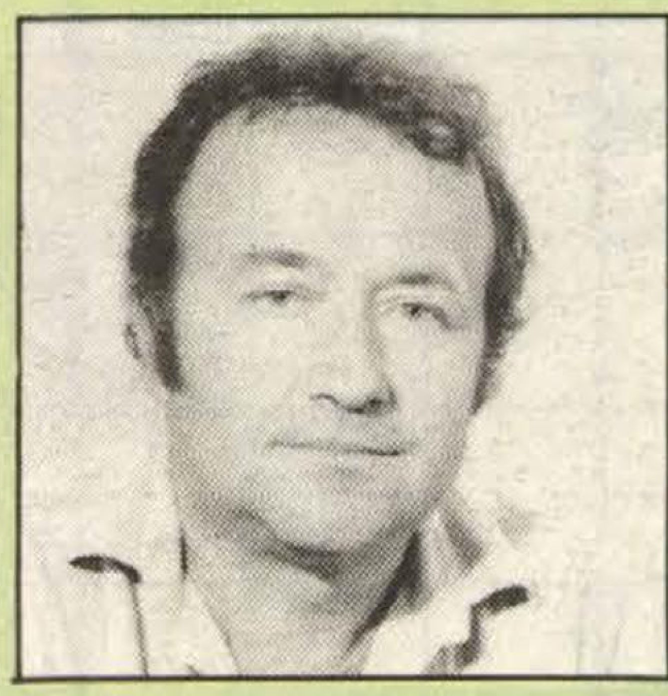

MINI-tárlat

Kedves olvasóink, azaz: kedves nézőink, immár tizedik alkalommal jelentkezünk minitárlatunkkal.

Esetenként egy-egy olyan karikaturistát mutatunk be önöknek, akik a Ludas Matyi hasábjain (p)edzik poénra hegyezett ceruzáikat.

Van képünk hozzá...

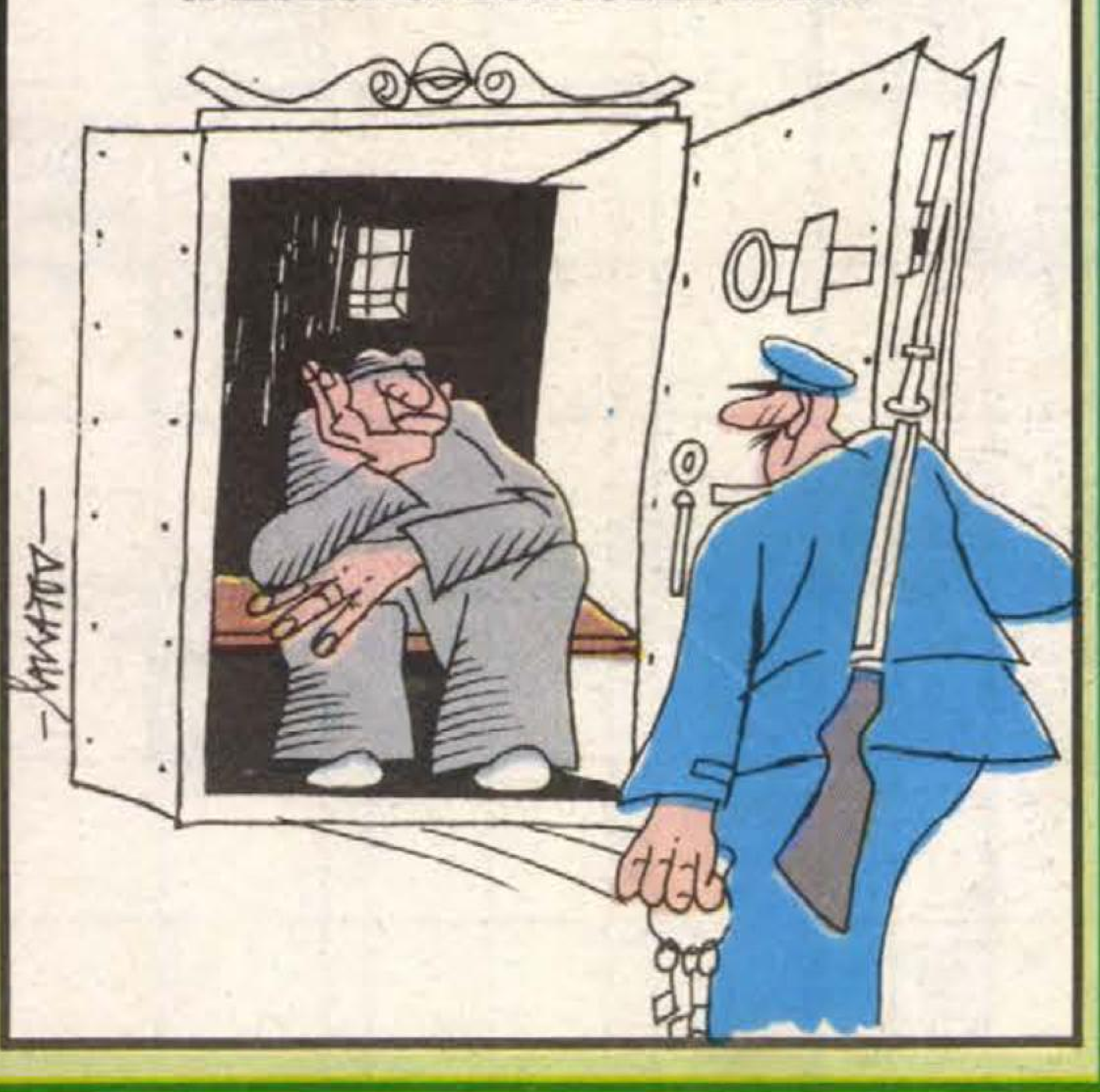
LAKATOS FERENC

Ősidők óta rajzol. Kezdetben barlangfalakra, később már újságokba is.

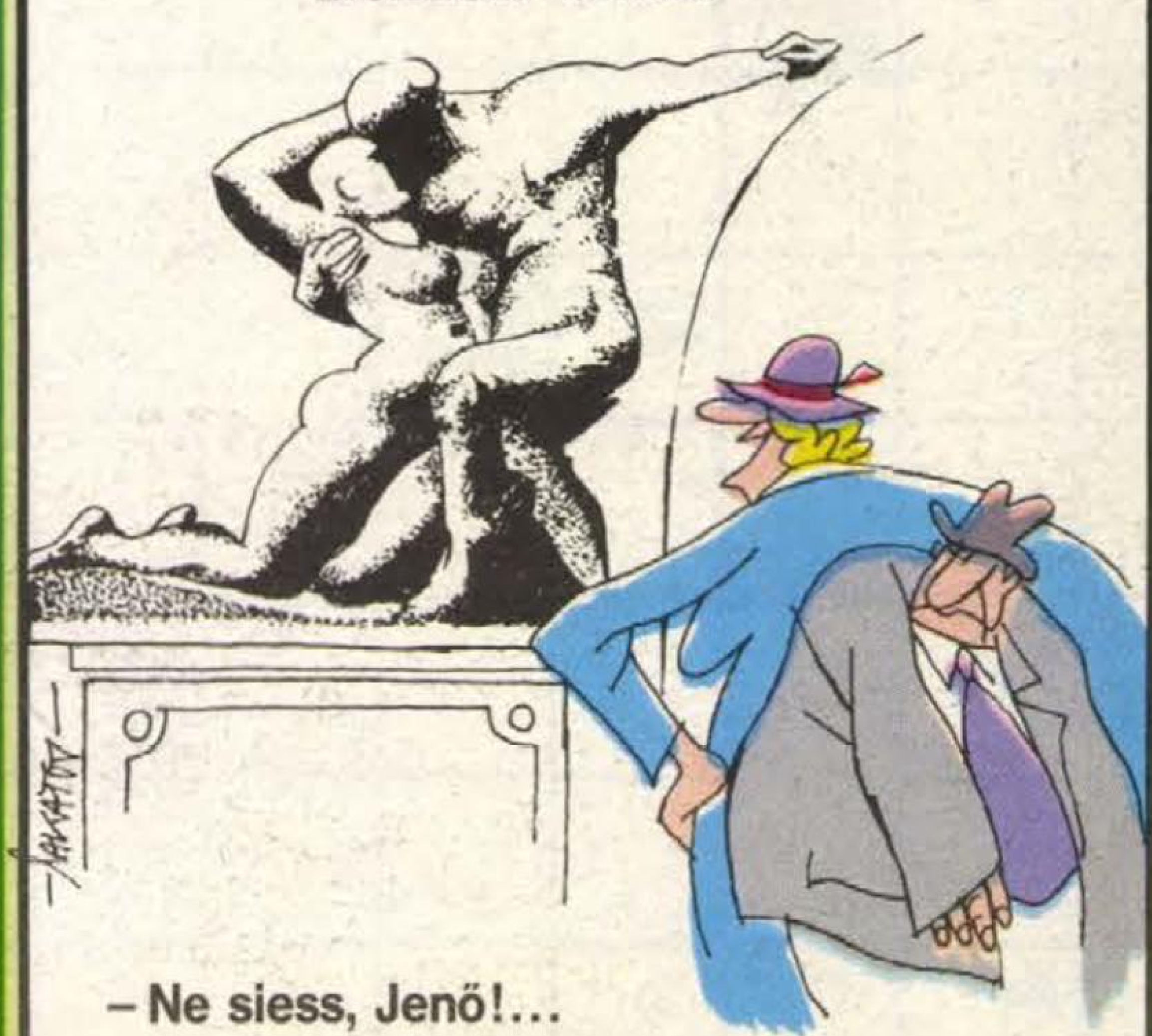
Veretes karikatúráit esetenként futárpostával küldi el szerkesztőségünkbe. Kőszegről. Szegről-végről, azaz távolból. (Rutinos távolbalátó.)

Amúgy kemény fickó. Vasi. Ezért is lett Lakatos. A Vas Népe munkatársa.

GAZDASÁGI BŰNCSELEKMÉNY

MÚZEUMI HÓNAP

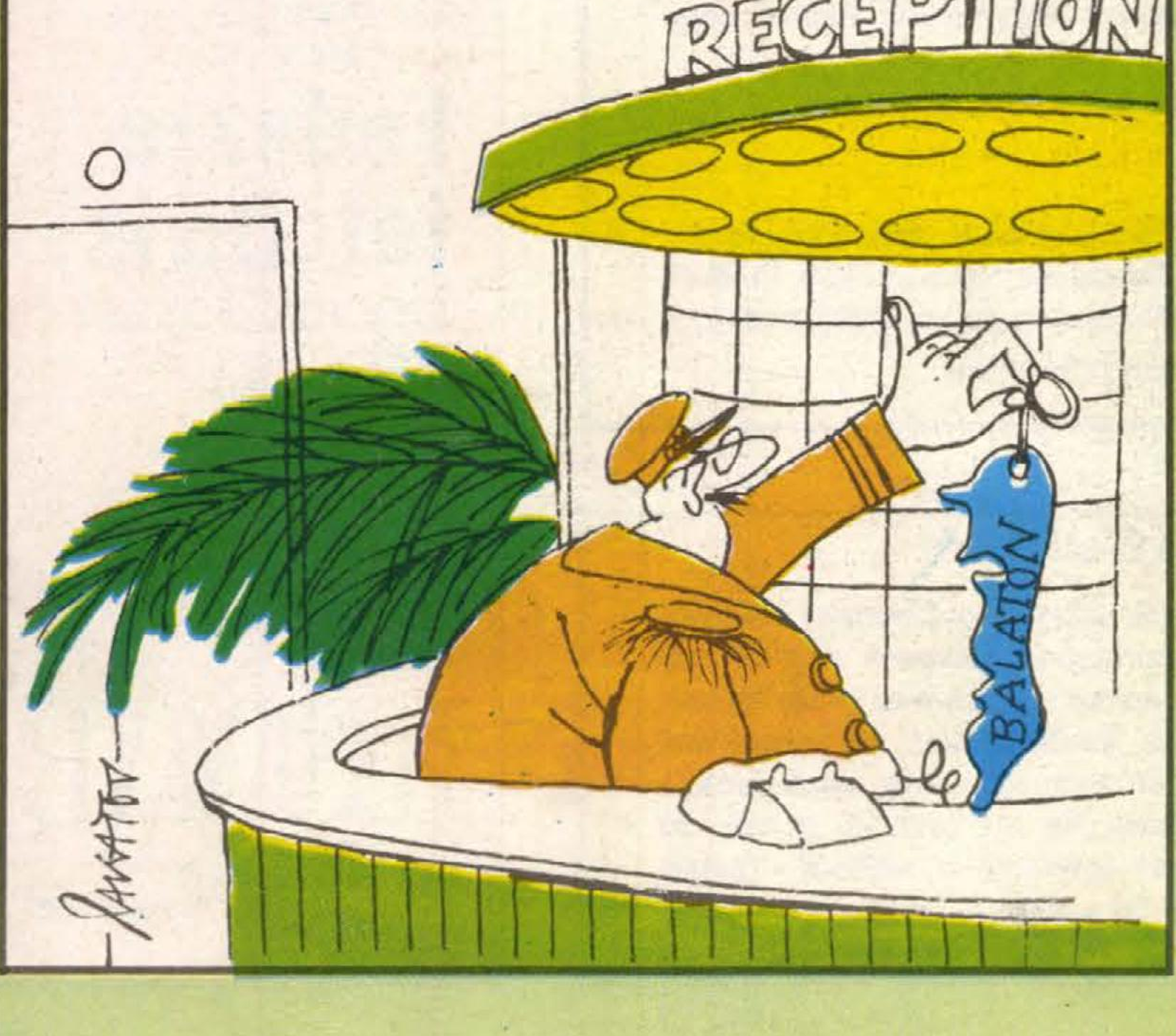

– Ne siess, Jenő!...

NYUGDÍJ-KIEGÉSZÍTÉS

SZEZONVÉG

FŐNÖK ÉS BEOSZTOTTAK

